Nr. 11. Sobota, 15 Stycznia 1881. Rok 71.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. Rada szkolna krajowa poleciła do użytku szkolnego w szkołach z językiem wykładowym polskim dla dzieci wyznania mojżeszowego książkę pod napisem: „Elementarz hebrejski podług Rudolfa Fuchsa opracował Nehemiasz Landes. We Lwowie 1880“.

C. k. Rada szkolna krajowa zaliczyła uchwałą z dnia 20 listopada b. r. książkę pod napisem: „Przykłady do tłómaczenia z języka łacińskiego na polski i z polskiego na łaciński. Ułożył dr. Zygmunt Samolewicz. Część I. Na pierwszą klasę. Wydanie drugie 1880 we Lwowie. Nakładem Towarzystwa Pedagogicznego. Drukiem I. Związkowej drukarni. (Cena 80 centów w. a.)“ — w poczet książek dozwolonych do użytku szkolnego w niższych klasach gimnazyalnych.

C. k. Rada szkolna krajowa poleciła uchwałą z 20 listopada b. r. do użytku szkolnego w szkołach wydziałowych publicznych i w zakładach prywatnych tej samej kategoryi książkę pod napisem: „Julia Selingerowa. Geografia powszechna dla szkół publicznych (wydziałowych) i zakładów prywatnych. Wydanie drugie skrócone i poprawione. Cena 90 centów. W Tarnopolu. Nakładem autorki. Drukiem Józefa Pawłowskiego 1880“.

W drugiej połowie grudnia r. z. był przebieg chorób epidemicznych w kraju następujący:

Porównując stan chorób epidemicznych z drugiej połowy ze stanem w pierwszej połowie grudnia r. z., to płonica i ospa się wzmogły, zaś stan czerwonki, duru osutkowego, błonicy i duru brzusznego się zmniejszył; odra i krztusiec przedstawiają stan niezmienny.

Płonica panowała bowiem w 109 miejscowościach a to przeważnie w powiatach: brzozowskim, dolińiańskim, gródeckim, nowosądeckim, samborskim, stryjskim i żydaczowskim; **błonica** w 49 miejscowościach przeważnie w powiatach: horodeńskim, kołomyjskim, rohatyńskim i stanisławowskim; **dur brzuszny** w 36 miejscowościach a przeważnie w powiatach: przemyskim, staromiejskim i żółkiewskim; **dur osutkowy** w 2 miejscowościach a to przeważnie w powiecie: rohatyńskim; **odra** okazała się w 60 miejscowościach i to przeważnie w powiatach: przem ślańskim, skałackim, stanisławowskim i zbarazkim; **koklusz** wystąpił w 27 miejscowościach a to przeważnie w powiatach: brodzkim, przemyskim i rohatyńskim; **ospa** panowała w 32 miejscowościach a to przeważnie w powiatach: myślenickim i wielickim: **czerwonka** w 2 miejscowościach a to w powiatach: krośnieńskim i rzeszowskim.

Z c. k Namiestnictwa
Lwów, dnia 5 stycznia 1881.

Dnia 1 stycznia 1881 wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt I dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 1. Ustawę z 27 grudnia 1880 o zastosowaniu postanowień ustawy z 21 maja 1873 do spółek zarobkowych i gospodarczych oraz kas zaliczkowych pod względem stempli i opłat bezpośrednich.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 15 stycznia.

Wielka sensacyę nawet trwogę wywołał w Szwajcaryi artykuł jednego dziennika angielskiego, który na podstawie wrzekomo niekorzystnej opinii obcych oficerów o rezultacie manewrów szwajcarskiego wojska, przedstawił przyszłość tego dotąd tak szczęśliwego kraju w bardzo czarnem świetle. Milicya szwajcarska nie ma dobrej postawy, komenda nie dorównuje swojemu zadaniu, punkta obronne a mianowicie przesmyki i wąwozy na granicy są zaniedbane i łatwe do zdobycia. Nowa wojna francuzko-niemiecka, mówi publicysta angielski, może łatwo zacząć się od tego, na czem skończyła się poprzednia, t j. od przymusowego lub umyślnego wejścia obcej armii do kraju. Milicya szwajcarska nie zdoła zapobiedz takiemu wypadkowi, a jeżeli Szwajcarya raz stanie się teatrem wojny, jeżeli bieg wypadków postawi ją w roli kraju okupowanego, żadna siła ludzka nie zdoła zwrócić jej dawniejszej niezależności i wolności. Po tym wstępie dzieli publicysta angielski Szwajcaryę między cztery państwa: Francyę, Włochy, Austryę i Niemcy, którym dostałby się lwi udział, bo terytoryum sięgające aż do góry św. Gotharda. Inne państwa nie ujmą się za Szwajcaryą, bo jestto przytulisko wszystkich żywiołów burzliwych, które z innych krajów uciekać musiały. Szwajcarya nie posiada dziś takiej sympatyi jak dawniej.

Zamiast pominąć milczeniem lub zbyć lekceważącemi uwagami straszydła, które dotąd nie mają najmniejszej podstawy, prasa szwajcarska wystąpiła z odpowiedzią wykazującą, że Szwajcarya bynajmniej nie polega na swojej traktatami i przyrodą zagwarantowanej neutralności, bo pamiętając o sile zbrojnej jako najlepszej gwarancyi, stara się zawsze dotrzymać kroku postępowi techniki wojskowej. Szwajcarya była jednym z pierwszych krajów, w których wypadki wojenne z r. 1866 wywołały zupełny przewrót w organizacyi i uzbrojeniu armii. Dla podniesienia siły zbrojnej, Szwajcarya po roku 1866 poniosła wielką ofiarę, naruszyła tradycyami i naturalnemi granicami uświęcony system federacyjny, aby tylko uzyskać jednolitą siłę zbrojną w miejsce niedostatecznych milicyj kantonalnych. Administracya wojskowa jest dziś w Szwajcaryi tak wydoskonalona, że na wypadek niebezpieczeństwa jedna dywizya każdej chwili stanąć może na punkcie zagrożonym a w kilkunastu dniach cała armia szwajcarska już zagrodziłaby drogę najezdcy. W końcu dopiero przytacza prasa szwajcarska w odpowiedzi swojej to od czego właściwie zacząć należało. Nigdzie nie objawia się zachcianka przywłaszczenia sobie części terytoryum szwajcarskiego, lecz owszem wszędzie jak dawniej objawia się sympatya dla niepodległej Szwajcaryi, która rozdziela kilka państw a tem samem zmniejsza niebezpieczeństwo starcia. Szwajcarya, tak opiewa ostatni argument, z swojemi górami i naturalnemi granicami nie nadaje się wcale do podziału między sąsiadów, jak kraje odsłonięte zupełnie, jak np. Polska.

Przytoczyliśmy całą polemikę angielsko-szwajcarską w zarysach, nie pomijając nawet szczegółu tak już na pierwszy rzut oka dziwacznego, jak insyunowany Austryi udział w ewentualnym podziale Szwajcaryi. Ani obawy angielskie o los Szwajcaryi ani szwajcarskie wywody o sile wojskowej, kraju, którego idyllicznie dotąd spokojna egzystencya nie powinnaby być i nadal zakłóconą żadnym aktem militarnej przezorności, nie mają aktualnego znaczenia. Jedno i drugie jednak posiada niewątpliwie ciekawe znaczenie symptomatyczne. Jak głęboko wstrząśniętą została wiara w lojalność pokojową mocarstw i trwałość uroczystych zobowiązań międzynarodowych, skoro w Anglii odzywają się głosy o podziale Szwajcaryi a Szwajcarowie nie śmieją się z tego, lecz owszem trwożą się i liczą swoje siły wojskowe!

W DOMU LESSEPSA

Ile razy mi się zdarzyło słyszeć opowiadających o słynnym twórcy kanału sueskiego Lesepsie, tyle razy rozmowa zejść musiała na panią Lesseps i liczną, bardzo liczną jej dziatwę. Ktokolwiek się zbliżył do wielkiego inżyniera, musiał wynieść przekonanie, że miał do czynienia z wzorem ojców rodziny, ideałem energii i rzutności, a kto się poznał z panią Lesseps, temu piękna, młoda jej postać na długo utkwiła w pamięci.

Niedawno mówiłem z kimś, kto był pod urokiem tej kobiety, a osobliwie pod miłem wrażeniem pierwszej u niej wizyty. Nasz znajomy miał interes do Lessepsa, a nie znając bliżej jego stosunków rodzinnych, zadzwonił na trzeciem piętrze nr. 9, ulica Richepaure w Paryżu. Przyjęła go jakaś czarująca młoda osoba, prosząc, aby się zatrzymał w salonie, gdyż Lesseps przyjdzie niebawem. Łatwo się było do tej prośby nakłonić, widząc przed sobą wesołą, ożywioną Francuskę. Sądząc, że ma przed sobą pannę domu, zaczął gość tytułować ją *Mademoiselle*; pani domu nie przyjęła tego tytułu, ale poprosiła go do przyległego dużego pokoju — i wskazała na ośm łóżek dziecinnych, poustawianych wokoło ścian. Była to pani Lesseps....

Gdy księstwo S. wrócili przed kilkoma laty do kraju po przepędzonej zimie w Egipcie, nie mieli dość przyjemnych słów, opowiadając o tej europejsko-egipskiej rzeszy dziecinnej, o tym siwym już, ale pełnym życia ojcu, krążącym ciągle pomiędzy Paryżem, Egiptem a Ameryką, o tej uroczej wreszcie Francusce, której to najmniejszego nie sprawia trudu, przenosić się na zimę z dziesięciorgiem dzieci, trzema niańkami i dwoma mamkami z Paryża do Aleksandryi, a w lecie do Chenaie we Francyi, do pięknie urządzonego zamku.

Znając już z opowiadań tę dziwnie sympatyczną rodzinę Lessepsów z prawdziwą przyjemnością spotkałem kiedyś uzupełnienie obrazu, jaki sobie o niej utworzyłem, w świeżo wydanej książce p. Adriana Marxa, do której słynny Sardou napisał przedmowę.

Przedewszystkiem i Marxa uderzył u Lessepsów legion małych cherubinów. Zaledwie wszczęła się ciekawa z gospodarzem rozmowa, kiedy z różnych stron drzwi się otwierają i formalny strumień dzieci zalewa pokój. Historyczne dwie mamki niosą najmłodszych Lessepsów na ręku w przekonaniu, że wszędzie mają wstęp wolny i że wszędzie będą dobrze widziane. Wołania i krzyki: „papa! papa!“ odzywają się ze wszystkich kątów, papa jednak, który mógłby być dziadziem, najspokojniej prowadzi rozpoczętą rozmowę, przyzwyczajony do tych wrzasków, któreby w rozpacz wprowadziły starego kawalera. *Nota bene*: te wszystkie większe i mniejsze dzieci wbiegają latem i zimą boso, a nigdy nie miewają katarów. Pani Lesseps protestowała z razu przeciw temu systemowi trochę spartańskiej hygieny, ale z czasem dała się przekonać i obecnie najzupełniej podziela pod tym jak i pod innemi względami zdanie swego męża. Ale też słynny ten człowiek, o którym powiedziano, że jeżeli mu Bóg da zdrowie, założy bulwary pomiędzy Paryżem a Pekinem, sam jest po części Spartaninem, który nie wie, co to fizyczne znużenie, nie pojmuje życia bez wiecznej pracy i ruchu. Latem zaprasza on czasem gości do swego zamku w Chenaie — ale Paryżanie mają się tam z pyszna! Uprzejmy gospodarz ubiera się w turban i płaszcz arabski, trenuje gości po polach i lasach, po wycieczkach i polowaniach, a wieczorem, jakgdyby dzień cały spoczywał, otwiera bal w pierwszą parę, a nazajutrz wstaje co świt i pędzi konno za interesami.

Ta dzielność jego i niespożyta, bezprzykładna energia, wpłynęła swego czasu na przyspieszenie budowy kanału sueskiego. Gdy po raz pierwszy Lesseps był w Egipcie, celem zyskania zwolenników dla swej idei, napotkał na wielką opozycyę pomiędzy wyższymi oficerani w świcie wicekróla. Pewnego dnia jechał na pysznym karym arabie do obozu wicekróla w puszczy, a chcąc się prędzej dostać do namiotu, otoczonego wałem z kamieni, na dwa metry wysokim, przeskoczył w obecności sztabu wicekróla lekko jak żokiej tę zaporę, i stanął pomiędzy zdziwionymi oficerami.

— Kto tak lekko przeszkody przesadza, ten musi być dzielnym, rozumnym człowiekiem — powiedzieli Mozułmanie i już się nie sprzeciwiali budować kanału, który z razu uważali za plan szalony i niepotrzebny.

Tego samego dnia wieczorem orzeł szybował w powietrzu na dwieście metrów nad namiotami. Lesseps chwycił za karabin — a ptak padł u nóg wicekróla. Odtąd posiadł już serce synów Mahometa, w których nie wygasły jeszcze rycerskie tradycye Kalifów.

Lesseps uśmiecha się na wspomnienie tego faktu, i ożywia się na myśl, że chcąc wykonać kanał sueski, musiał walczyć przez lat dwadzieścia, do roku 1870, i że nie było dnia w tej długiej przestrzeni czasu, w którymby nie miał jakiej trudności do pokonania. Nawet w dzień otwarcia kanału, kiedy już zjechali się monarchowie, aby inaugurować wielkie dzieło, kiedy wszystko zdawało się skończone — nie był jeszcze pewien swego tryumfu. W wigilię bowiem pamiętnego dnia donoszą mu, że w jednem miejscu kanału ciężki statek zatonął, w innem pożar ogarnął roboty z drzewa, w trzecim skała olbrzymia oderwała się z gór i zatamowała komunikacyę. Nikt prócz Lessepsa nie myśli o możliwości usunięcia tych przeszkód, wszyscy go proszą, aby odroczył uroczystość otwarcia.

— Macie dynamit, aby wysadzić w powietrze okręt, który zatonął; wodę, aby pożar ugasić; a tysiące ludzi i przyrządów, żeby skałę usunąć! — odpowiedział Lesseps i nie chciał nawet mówić o odroczeniu uroczystości.

Ale okręt nie dał się ruszyć z łatwością, o podniesieniu skały także trudno było myśleć, a pożar straszniejszy był niż myślano. Lesseps jednak nie dał się przerazić, nie zachwiał się w swem postanowieniu, kazał użyć wszelkich sił do ostateczności, aby usunąć przeszkody.

— Wystawcie sobie — opowiadał później — że z rana w dniu otwarcia kanału nie wiedziałem jeszcze o rezultacie przedsięwziętych usiłowań. Gdy *Orzeł*, na którym się znajdowała cesarzowa Eugenia, wpływał do kanału, nie byłem pewny, czy droga jest wolna a niepokój miotał mną jak gorączka. Najmniejsza przeszkoda byłaby sprawiła najżywszą radość moim nieprzyjaciołom, którzyby byli nie omieszkali wołać na całe gardło! „A nie mówiliśmy, że cały projekt był projektem waryata“ — zresztą jakieby to było rozczarowanie dla tych wszystkich książąt i księżniczek, którzy się zjechali z czterech stron świata, aby wielkie podziwiać dzieło!

Umówiłem się z kuryerem, który miał naprzeciw mnie przypłynąć na małym egipskim statku, że stojąc na pokładzie skrzyżuje ręce na znak, że można kanałem przepłynąć bez przeszkody.

Flota z królami i książętami wypłynęła, stanąłem z bijącem sercem w koszu na maszcie *Orła* i patrzyłem w przestrzeń — ale długo, długo nic nie widziałem.... Nareszcie statek awizowy rysuje się na horyzoncie, zbliża się... Przez lunetę spostrzegam człowieka ... ale ręce miał zwieszone! Byłem bardzo wzruszony! Przecieram szkła teleskopu,

Ankieta zbożowa.

III.

(§) Wnioski komisyi wybranej dla drugiego pytania kwestyonarza o wyzyskaniu obecnej korzystnej sytuacyi finansowej dla melioracyj gruntowych przedstawił p. Dawid Abrahamowicz. Mowca przedstawił ankiecie szczegółowo, co na tem polu zdziałała dotąd Reprezentacya kraju. Utorowano drogę melioracyom, ułatwiono nawet tani kredyt, ale zawsze wiele jeszcze pozostaje do zrobienia. Rząd także corocznie wstawia w budżet pewną kwotę na cele melioracyjne, mianowicie na regulacyę rzek, ale te prace regulacyjne nie są w system ujęte, więc nie postępują tak, jakby postąpić mogły, gdyby wydatki coroczne zostały skapitalizowane. celem użycia znacznego funduszu naraz. W myśl tych uwag przedstawia p. Abrahamowicz do przyjęcia następujące wnioski komisyi:

„I. Ankieta wyraża życzenie, ażeby wysoki Rząd, z uwagi na korzystne konjunktury targu pieniężnego, coroczne uposażenia państwowe na cele regulacyi rzek spławnych w Galicyi, za pomocą operacyi finansowej skapitalizował i z funduszu tego systematycznej regulacyi tychże rzek w czasie możliwie najkrótszym dokonał.

II. Ankieta wyraża potrzebę, ażeby przez Reprezentacyę krajową zarządzone prace około regulacyi wód niespławnych i zawiązania w tym celu spółek wodnych, z całą energią a z uwzględnieniem obecnych korzystnych konjunktur targu pieniężnego dalej prowadzone były.

III. Ankieta oświadcza, iż zawarte w rezolucyi sejmowej z dnia 19 lipca 1880 postanowienia w przedmiocie popierania melioracyj gruntowych, najskuteczniej przyczynić się mogą do utworzenia przystępnego kredytu melioracyjnego.

Dla zrozumienia przedmiotu niezbędnem jest przytoczenie zacytowanej w wniosku komisyi uchwały sejmowej. Wzywa ona rząd, aby wyjednał w drodze ustawodawstwa państwowego wydanie następujących postanowień:

I. Raty amortyzacyjne pożyczek udzielonych pojedyńczym właścicielom gruntów z funduszów krajowych, lub przez założony w tym celu zakład krajowy, lub wreszcie przez inny zakład kredytowy na zysk nieobliczony, na osuszenie gruntów przez rowy i dreny, lub poprawę biegu wód niespławnych, mogą być podobnie jak prestacye do spółki wodnej (§. 23 ustawy wodnej państw. z 30 sierpnia 1869) uznane za ciężar gruntowy, mający aż do wysokości 3ch letnich zaległości pierwszeństwo przed innemi ciężarami rzeczowemi, bezpośrednio po państwowych podatkach i publicznych należytościach, i będą ściągane w razie zaległości drogą politycznej egzekucyi, a to pod następującemi warunkami: 1. pożyczka w ten sposób udzielona nie może w regule przekraczać 10 razowej sumy podatków bezpośrednich całego ciała hipotecznego, do którego meliorować się mające parcele należą. Przy większych pożyczkach prawa wierzycieli hipotecznych mają być zapewnione w sposób analogiczny, jak w ustawie państw. z 6 lutego 1869 r., 2. rozpoznanie pożyteczności zamierzonych robót melioracyjnych nastąpi przez właściwe organa rządowe i autonomiczne, 3. zaliczki wypłacane będą na roboty już wykonane w miarę ich postępu, 4. ustawa krajowa a względnie statut zakładu kredytowego określi: *a)* przedwstępne czynności celem uzyskania promesy. *b)* sposób rozpoznania rozmiaru i pożytku zamierzonych robót melioracyjnych, *c)* termin rozpoczęcia i wykonania robót, oraz nadzór nad tą czynnością, *d)* nadzór nad wykonanemi robotami. oraz przepisy zmuszające do należytej ich konserwacyi. *e)* sposób wypłacania zaliczek na roboty wykonane w części lub w całości według szczegółowych postanowień. *f)* obliczenie całego na melioracyę wyłożonego kapitału, w który wchodzą wypłacone zaliczki, koszta finansowania kapitału, koszta podróży i dyety inżynierów i innych organów, oraz wszelkie inne koszta w tym celu poniesione wraz z procentami, *g)* sposób dostarczania kapitału, *h)* ustanowienie stopy procentowej, *i)* wszelkie inne warunki, którym strony żądające pożyczki poddać się winny.

II Pożyczki w ten sposób zaciągnięte są niewypowiedzialne ze strony wierzyciela.

Hr. Kazimierz Dzieduszycki przedstawia trudności, z jakiemi walczy kredyt melioracyjny w Królestwie Polskim, chociaż z inicyatywą wystąpiła tak potężna instytucya jak warszawskie Towarzystwo kredytowe ziemskie. Majętni właściciele ziemscy nie potrzebują zwracać się do otwartego źródła kredytu, a niezamożni nie mogą z niego korzystać, bo nie dają dostatecznej rękojmi.

Dr. Piotr Gross zwraca uwagę hr. Dzieduszyckiego, że oprócz majętnych niepotrzebujących kredytu i zadłużonych niedających już rękojmi potrzebnej, jest jeszcze trzecia klasa właścicieli ziemskich, która posiada pewien zasób środków, która może jeszcze dług zaciągnąć i dać rękojmię, byle tylko pomoc publiczna ułatwiła jej osiągnięcie rzeczy niepodobnej do dopięcia dla jednostki a możliwej dla sił zbiorowych. Prof. dr. Pilat ogłosił drugiem wykaz melioracyj gruntowych, które w ostatnich czasach zostały u nas wykonane, mimo środków niedostatecznych. Kogo zajmuje sprawa melioracyj, ten z przyjemnością przekona się, że osiągnięto już znaczne rezultaty. Wniosek komisyi zbywa rzecz uchwałą sejmową, której urzeczywistnienie jest wątpliwe. Wypadałoby może powziąć więcej stanowczą uchwałę n. p. wezwać Towarzystwo gospodarskie, ażeby wzięło sprawę pod rozwagę i oglądnęło się za środkami, których dostarczyć może obecna korzystna sytuacya.

Hr. Russocki oświadcza, że także lwowskie Towarzystwo kredytowe ziemskie zwracało uwagę swoją na sprawę melioracyi i chciało wziąć inicyatywę finansową, lecz te same obawy, które w Warszawie sparaliżowały inicyatywę tamtejszego Towarzystwa kredytowego ziemskiego, także i u nas okazały się uzasadnionemi. Hipoteki tak są wyczerpane, że trudno znaleźć dostateczną rękojmię. Nadto potrzebną byłaby w operacyach kredytowych tego rodzaju także kontrola nad użyciem pożyczonych funduszów. Instytucya, która według pierwszej uchwały ankiety zająć się ma podniesieniem naszego handlu zbożowego, także i na tę sprawę powinna zwrócić uwagę.

Radca Namiestnictwa dr. K. Orlecki mniema, że ramy, w które ujęta została rezolucya sejmowa przez komisyę przytoczona, są za ciasne. Pierwszem zadaniem na tem polu powinno być ogólne niwelowanie i zdjęcie map rzecznych przez osobną komisyę, jak to się stało we Francyi i Anglii. Po drugie wypada ustanowić dla tej sprawy osobne organa także za przykładem obu tych krajów, które tak ogromne rezultaty osiągnęły na polu melioracyi. Jeżeli dla melioracyi państwo lub kraj nie otworzy kredytu, to należy dążyć do celu za pośrednictwem zakładów, którym należałoby przyznać pierwszeństwo hipoteczne na podwyższonej rencie z gruntów meliorowanych. W tym duchu stawia mowca następującą poprawkę do wniosku III komisyi.

III. „Ankieta wyraża przekonanie, że dla ułatwienia przedsiębiorstw regulacyi rzek niespławnych i melioracyj rolniczych przez nawodnianie i odwodnianie. potrzebną jest ustawa nadająca prawo pierwszeństwa hipotecznego przed innemi hipotecznemi wierzytelnościami bezpośrednio po podatkach i należytościach publicznych, zaliczkom i pożyczkom, udzielanym przez zakłady kredytowe pod przystępnemi warunkami ustawą wskazanemi na wykonanie lub utrzymanie rzeczonych robót regulacyjnych i melioracyjnych, których pożyteczność uznaną została przez właściwą władzę. a to do wysokości przyrostu wartości gruntu, osiągniętej przez te roboty zupełnie lub w części wykonane.“

Br. A. Romaszkan zgadza się na wnioski komisyi. lecz ostrzega. żeby zbyt sangwinicznie nie traktowano kwestyi melioracyi. Regulacya rzek nie dorównuje oczekiwaniom; prędzej i więcej korzyści przyniosłyby roboty ochronne. Trzeba myśleć o zjednaniu własności ziemskiej taniego kredytu w ogóle, bo ziemia zaledwie 5 prc. przynosi, a kredyt hipoteczny stawia wyższe wymagania. Z dzieł statystycznych przytacza mowca daty, wykazujące wzrastające obdłużenie majątków ziemskich. W ostatnich 8 latach długi hipoteczne w całej Austryi zaciągniete wynosiły 2.978.000 zł., a ponieważ w tym czasie umorzono z długow tylko 2.040 milionów, przeto okazuje się zawsze przyrost 938 milionów. Wzrost ten wynosił dalej w r. 1871 231 milionów w dwóch latach następnych 447 i 457 milionów; w latach następnych długi hipoteczne zwiększają się już w mniejszym stosunku, ale niestety nie z powodu polepszenia się stosunków, lecz dlatego, że już hipoteki nie stało. Jeszcze smutniejszy obraz przedstawiają daty statystyczne o egzekucyjnej sprzedaży majątków. W ostatnich pięciu latach było w całej Austryi 4 .952 wypadków takiej sprzedaży, a mimo to pozostało z długów 44 milionów niepokrytych ceną kupną. Kraj nie powinien porzucać projektu założenia instytucyi hipotecznej, którąby objęła tak większą posiadłość, jak i gospodarstwo włościańskie i przeprowadziła niejako konwersyę długów hipotecznych, umożliwiając właścicielom ziemskim wycofanie się z zakładów pobierających procent za wysoki.

Prof. dr. Tadeusz Pilat zwraca uwagę poprzedniego mowcy, że dzięki pomyślniejszym stosunkom kredytowym właściciele ziemscy już dziś i bez zakładu krajowego mogą przeprowadzić konwersyę długów, a wielu w ten sposób rzeczywiście poprawiło swoje stosunki. Trzeba z tego powodu ponieść pewną ofiarę, bo bez kosztów nie można zerwać stosunków z jednym zakładem, aby się przenieść do drugiego. ale ofiara ta nie jest znaczną. Właściciele ziemscy zaciągając długi nie obliczają dobrze szans kosztów i z tego powodu często są w błędzie co do wysokości procentu. Ale zadłużenie majątków nie zostaje w związku z melioracyą w ścisłem tego słowa znaczeniu. Myśl zawarta w wniosku dr. Orleckiego, mianowicie w planach jest niezawodnie trafna, ale w gospodarstwie społecznem nie można czekać na takie systematyczne podjęcie dzieła melioracyi, a tymczasem zaniedbywać tego, co już dziś wykonać się daje. Już dziś można przeprowadzić niejedną melioracyę i rzeczywiście wiele już na tem polu zrobiono, zwłaszcza w znaczniejszych majątkach, jak n. p. w dobrach JE. p. Namiestnika i ks. Adama Sapiehy. Projekt sejmowy z r. 1878 zawierał także nawodnianie, co wypuszczono w uchwale z r. 1880, bo ze stanowiska technicznego nawodnianie okazało się wątpliwem co do korzyści w stosunku do wysokich kosztów. Także i sejm pruski w swoim projekcie odstąpił od nawodniania. Z modyfikacyami prawa hipotecznego na rzecz kredytu melioracyjnego trzeba ostrożnie postępować, aby nie została wstrząśniętą podstawa tego prawa. Stosuje się to do wniosku radcy dr. Orleckiego, który niewłaściwie przytoczył przykłady Francyi i Anglii, dwóch krajów z zupełnie odmiennemi stosunkami kredytowemi. Wzorem dla nas dobrym byłaby ustawa pruska o bankach kultury krajowej. Według tej ustawy pożyczki udzielane na drenowanie mają pierwszeństwo przed ciężarami hipotecznemi, ale na podstawie robót wykonanych. Jednakże i wysokość tej hipoteki uprzywilejowanej jest do pewnego stopnia ograniczoną zezwoleniem wierzycieli.

P Zygmunt Dębowski uważa za potrzebne, aby zwrócono uwagę na małą produkcyę rolniczą i przemawia za odesłaniem tej sprawy do Towarzystwa gospodarskiego.

Wice-prezydent c. k. Namiestnictwa, p. Filip Zaleski, zwraca się przeciw pierwszemu wnioskowi komissyi o regulacyi rzek spławnych. Nie należy wymagać rzeczy, które tak są niewykonalne. jak żądana kapitalizacya wydatków państwowych na regulacyę rzek spławnych. Wisłę reguluje rząd w porozumieniu z Rossyą a Przemszę w porozumieniu z Prusami. Nie można wymagać od rządu. aby więcej robót wykonał, aniżeli to wypływa z traktatów obowiązujących w tej mierze. Czy państwa ościenne zechciałyby także skapitalizować swoje wydatki na regulacyę tych dwóch rzek? Zresztą rząd nie ma miliardów do dyspozycyi i chcąc skapitalizować wydatki, musiałby wykonać operacyę finansową i płacić procent a tymczasem miliony leżałyby martwo, bo naraz niepodobna ich użyć do robót. Mowca stawia następującą poprawkę do ustępu I wniosku komissyi:

I. „Ankieta wyraża życzenie. ażeby systematyczne uregulowanie rzek spławnych w jaknajkrótszym czasie zostało dokonane.“

Ks. Adam Sapieha mniema, że wniosek komissyi nie daje odpowiedzi na pytanie kwestyonarza. Chodzi tu o wskazanie sposobu, w jaki korzystne konjunktury finansowe wyzyskać należy dla melioracyi, chodzi zatem o wskazanie źródeł kredytu, niejako o otwarcie kasy Wertheimowskiej, a tymczasem komissya odpowiada na to wezwaniem: niech rząd reguluje rzeki spławne! Jak wypadnie wystąpić z pretensyą do trzeciego to zawsze jesteśmy w zgodzie. Niepodobna poprzestać na tem, co komissya wnosi, trzeba rzucić jaką myśl dodatnią a nie odsyłać sprawy do Towarzystwa gospodarskiego, które nic nam dać nie może. Zażądać należy od Rządu i od Reprezentacyi kraju. aby poczyniły wszelkie możliwe kroki celem utworzenia potrzebnej instytucyi. Mowca wnosi zatem następujący dodatkowy ustęp do projektu komissyi:

IV. „Dla dostarczenia rolnikom taniego kredytu. czyli raczej przystępnego kredytu na melioracye. koniecznem jest rychłe wprowadzenie w życie instytucyi finansowej, mającej za zadanie popieranie robót melioracyjnych. Ankieta uważa za konieczne, aby Rząd i Reprezentacya kraju usunięciem trudności stojących na przeszkodzie powstaniu takiej instytucyi zająć się zechciały.“

Radca c. k. Namiestnictwa dr. K. Orlecki odpowiada na zarzuty prof. dr. Pilata: Nie mówiłem, iż należy wstrzymać roboty melioracyi rolniczych do czasu przeprowadzenia regulacyi głównych arteryj odpływu wód, lecz twierdziłem i twierdzę, że robot tamtych w szerszych rozmiarach z wydatnim skutkiem dla produkcyi rolniczej niepodobna przeprowadzić, jeżeli ich nie poprzedzi lub nie pójdzie z niemi ręka w rękę praca owładnięcia wód lądowych przez systematyczne uporządkowanie ich odpływów. W Anglii nie ma, prawda, urządzeń hypotecznych według niemieckiego systemu, lecz są wpisy długów hypotecznych a zasady pierwszeństwa hypotecznego przestrzegają tamtejsze ustawy. W Prusiech ustawa o spółkach z r. 1880 przypuszcza. iż także spółkom w celu nawadniania zawiązanym, może być przyznany charakter spółek publicznych, a takim służą prerogatywy pod względem ustawowego pierwszeństwa hypotecznego i sposobu ściągania prestacyi na rzecz wspólnego przedsiębiorstwa tak samo, jak spółkom w celu odwodniania.

P. Dawid Abrahamowicz tłómaczy komissyę wobec zarzutów ks. Sapiehy. Trudności kredytu melioracyjnego usprawiedliwiają brak stanowczości w wnioskach komissyi. Kiedy przed trzema laty Wydział krajowy zaproponował Sejmowi zaciągnięcie pożyczki 5-milionowej na melioracye, wszyscy z początku byliśmy zachwyceni tą myślą. Tymczasem przy bliższem rozpatrzeniu się odkrywano coraz więcej stron ujemnych a strony dodatnie bladły. Zamiast 5 milionów uchwaliliśmy w komissyi milion, zapewniwszy się przedtem, że i ten wniosek nie dostanie się już na porządek dzienny. Kredyt melioracyjny jest dlatego tak trudny, bo jest z natury rzeczy długotrwały a zabezpieczenie najczęściej niedostateczne. Nie można zatem myśleć o środku radykalnym, o otwarciu kasy Wertheimowskiej, która dotąd jeszcze dla kredytu melioracyjnego otworem nie stoi. Trzeba dopiero torować drogę, przygotować akcyę.

Prof. dr. Pilat, chcąc pogodzić wniosek pana wiceprezydenta Zaleskiego z wnioskiem komissyi. proponuje, aby ustęp I tak opiewał:

„Ankieta wyraża życzenie, ażeby systematyczne uregulowanie rzek spławnych w jak najkrótszym czasie zostało dokonane, ewentualnie, z uwagi na korzystne położenie targu pieniężnego, przez uzyskanie znaczniejszych naraz funduszów w drodze operacyi finansowej.“

P. wiceprezydent Zaleski a następnie i ankieta zgadza się na tę kombinacyę. Uchwalono dalsze wnioski komisyi bez zmiany, a wniosek ks. Sapiehy jako ustęp IV.

Dodatkowo wniósł p. Abrahamowicz imieniem komissyi, aby ankieta wybrała z łona swego komitet ściślejszy, którego zadaniem będzie przedłożenie Rządowi i Reprezentacyi państwa żądań uchwałą objętych. Ankieta zgodziła się na to i poruczyła komissyi to zadanie, ustanawiając ją komitetem ściślejszym.

Hr. Piniński podnosi piekącą kwestyę zaradzenia stopniowo wzmagającemu się upadkowi przemysłu młynarskiego w naszym kraju i taki stawia wniosek:

„Zważywszy, że przyczyną upadku przemysłu młynarskiego w pierwszym rzędzie jest zaprowadzenie cła ze strony Niemiec od wyrobów mącznych i równocześnie zniesienie ceł od wprowadzonych mącznych wyrobów z ościennych państw do Austro-Węgierskiej monarchii; w drugim rzędzie zaś przyczyna tkwi w taryfie różniczkowej koleji austryackich, tak dla przywozu mąki z ościennych krajów, jako też i zboża. drogą transitową z Rossyi do Niemiec, z którego to zboża mąka do Austryi masami wchodzi. za zwrotem ceł zbożowych przez Prussy — ankieta uchwala, że koniecznem jest zaprowadzenie ceł od wyrobów mącznych tak ze strony Niemiec jak i Rossyi w kwocie najmniej po 1 zł. w złocie czyli 2 marki od 100 kilo mącznych wyrobów oraz uzyskanie u koleji żelaznych rabatów przy wywozie krajowej mąki za granice i przewozie w wewnątrz kraju“.

J. Eks. p. Namiestnik hr. Alfred Potocki oświadcza, że minister handlu zwrócił już uwagę na smutny stan przemysłu młynarskiego i zapytał o powody.

P. August Schellenberg popiera wniosek Pinińskiego jako konieczny. Choćby kto w zasadzie nie był zwolennikiem cła ochronnego, to w tym wypadku musi zgodzić się

---

spoglądam na nowo i widzę — co za radość!.. kuryer krzyżuje ręce w umówiony sposób! Prócz mnie, wicekróla i kilku inżynierów nikt nie wiedział o przeszkodach, które musiałem usunąć. Nic nie mówiąc, wysiadłem z kosza, wypiłem szklankę wody i upadłem w fotel na pokładzie *Orła*. Zasnąłem twardo.... We dwie godziny później obudziły mnie głośne okrzyki.

— Zbudzono pana — usłyszałem głos cesarzowej, która tuż obok mnie siedziała. — Aleś pan spał wybornie!

— Najjaśniejsza Pani! — odpowiedziałem, przecierając oczy — od lat dwudziestu tak dobrze nie spałem....

W pomieszkaniu pp. Lessepsów w Paryżu mnóstwo drobnostek, mnóstwo ciekawych przedmiotów przypomina te pamiętne chwile. Stoły i konsole obciążone pamiątkowemi bronzami. Czara ze srebra i złota. którą wielkiemu inżynierowi ofiarowała cesarzowa Eugenia, ma wartość 200.000 franków. Słynny paryski jubiler Tanière pracował nad nią rok cały. Wszystkie mocarstwa ofiarowały Lessepsowi swe najzaszczytniejsze odznaki honorowe. Cóż mu jeszcze złożyć mogą w darze, jeżeli wykona swój projekt przekopania przesmyku Panamy? Na to pytanie odpowiada Lesseps:

— Niczego już nie zazdroszczę i nie chcę żadnych nagród.... Nie przywiązuję wartości do bogactwa, gdyż mam małe potrzeby. O jedno tylko proszę Boga: aby dzieci moje zdrowo się chowały i aby się im dobrze wiodło! Dla mnie dostateczną jest nadzieja, że wejdą w świat i życie dumne ze swego ojca i szczęśliwe, że będą mogły dalej prowadzić jego dzieło — dzieło ludzkości i cywilizacyi....

Jakie to małe życzenie — a przecie jak wielkie!...

Ig.

na ten akt koniecznej obrony wobec wielkiej klęski ekonomicznej. Jak wiele zyskują Niemcy na swojem cle i bezbronnym stanie naszego przemysłu młynarskiego, wykazują cyfry. W r. 1879 przywieziono z Niemiec produktów mącznych: do Czech 344.400 centnarów metrycznych, do Tyrolu 57.?00 c. m. do Salzburga 201 c. m., do górnej Austryi 1718 c m., do Szląska 46.?5 a do Galicyi 4530 c. m. Do tego dodać trzeba import rossyjskich produktów mącznych, a będziemy mieli obraz smutny upadki naszej industryi młynarskiej.

Prof dr. Leon **Biliński** uznaje słuszność wniosku hr. Pinińskiego, ale nie zgadza się na tak imperatywne wskazywanie kroków i stanowcze oznaczanie wysokości cła. Tak stanowczo stylizowany wniosek nie może być doryweczo traktowany i załatwiony. Mowca wnosi tedy następującą stylizacyę:

„Ankieta oświadcza, że przemysł młynarski upada w skutek niekorzystnych dla niego stosunków cłowych i taryf kolejowych i że zachodzi nagląca potrzeba usunięcia tych przeszkód."

Hr. **Piniński** zgadza się na wniosek prof. Bilińskiego a ankieta uchwala ten wniosek. Przed głosowaniem p. E. **Simon** oświadczył, że sprawą tą zajmuje się także Izba handlowa we Lwowie. Rezultat jej pracy będzie niezadługo podany do wiadomości szerszej publiczności.

J. Eks. p. Namiestnik hr. Alfred **Potocki**, zamykając posiedzenie, podziękował członkom ankiety za gorliwy udział w pracy dla dobra kraju. Hr. **Russocki** imieniem członków ankiety podziękował J. Eks. p. Namiestnikowi za wielce pożądaną inicyatywę w kwestyach tak żywo kraj zajmujących i tak ściśle z jego dobrem związanych, wyrażając zarazem nadzieję, że życzenia objawione przez ankietę znajdą poparcie u Rządu, działającego w szlachetnej intencyi Najj. Pana, który podczas pobytu Swojego w kraju naszym najłaskawiej zapewnić nas raczył, że dobro kraju naszego leży Mu na sercu.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Wniosek Windhorsta).

Pod obrady sejmu pruskiego przyjdzie niedługo znany wniosek dep. Windhorsta, stanowiący ważny wyłom w ustawach majowych i pierwszy krok do zaniechania *Kulturkampfu*. Według tego wniosku, jak wiadomo, odprawianie mszy św. i udzielanie sakramentów nie mogłyby być w żadnym razie poczytywane księżom katolickim za przekroczenie. Jak już wspomnieliśmy, *Volksztg.* doniosła, że ks. Bismarck zajmie stanowisko pojednawcze względem tego wniosku. Powtarzając to doniesienie, *Kreutzztg.* wyraziła powątpiewanie o jego prawdziwości, zaś *Augsb. Alg. Ztg.* donosząc, że minister oświecenia Puttkamer jest temu wnioskowi przeciwny, i oświadczając się sama przeciw wnioskowi z powodu zbyt ogólnej jego formy, na mocy której kapłan n. p. nie mógłby być odpowiedzialnym za nielegalne połączenie małżeństwa i t. p., dodała jednak, że należałoby art. 5 ustawy lipcowej znacznie rozszerzyć, wykazując wyraźnie w jakich wypadkach udzielanie Sakramentów ma być uważane za czynność urzędową, a w jakich nie.

Deut. Landesztg. pisze w tym samym przedmiocie, że wniosek Windhorsta trzy strony wystawia na próbę. „Rząd znajduje w nim sposobność praktycznego udowodnienia szczerości swoich zapewnień, że nie myśli się mięszać w wewnętrzne sprawy kościoła i uniknięcia zarzutu przekraczania pod tym względem swej władzy, jakiem jest niezawodnie rozstrzyganie z jego strony, czy kto ma kwalifikacye kościelne do sprawowania religijnych obrządków. Dalej wniosek ten jest kamieniem probierczym szczerości liberalnych dążeń panów z lewicy, którzy się mienią strażnikami palladjum wolności religijnej i tolerancyi, a dla których przedłożenie Windhorsta będzie prawdziwem: *hic Rhodus, hic salta*, trudno im bowiem będzie wymyślić jaki dorzeczny powód odmówienia mu swego poparcia. Zasługuje pod tym względem na uwagę, że już różni przywódcy postępowców a świeżo, ku przerażeniu narodowo-liberalnego stronnictwa, półsecesyonista Helldorff, wyrazili się, iż przyjęcie tego wniosku rozumie się samo przez się. Co się tyczy stronnictwa konserwatywnego, nie idzie mu w kwestyach kościelnych o względy na doktrynę tolerancyi, ale winno w każdym razie dać dowód zrozumienia istoty i zasad kościoła. Stanowisko, jakie to stronnictwo zajmie względem wniosku Windhorsta nie zostanie niezawodnie bez zbawiennego wpływu w innych także kierunkach politycznych. Daleką jest od nas i od stronnictwa środkowego myśl prowadzenia targów świętościami kościoła, mimo to jednak opozycya konserwatystów w tej kwestyi musiałaby zniweczyć a przynajmniej znacznie obniżyć sympatyę dla nich katolickiego ludu, gdy zgodne postępowanie w kwestyach kościelno-politycznych bez względu na różnicę wyznania, może tylko ułatwić porozumienie względem zgodnej akcyi socyalno-politycznej i ekonomicznej."

Reichsbote zaś mówi: „Dzienniki narodowo-liberalne polemizują przeciw wnioskowi, uważając go za obejście przepisu prawa nakazującego zawiadamianie władzy o ustanowieniu duchownych, nie zwracają jednak uwagi na to, że w wniosku tym idzie tylko o czynności chwilowe, a zatem kwestya regularnego ustanowienia księży nie jest bynajmniej dotknięta. Nie ulega wątpliwości, że okoliczność, iż duchowni traktowani są jak zbrodniarze, jeżeli jakiemu umierającemu udzielają sakramentów, albo też w jakiej gminie odprawią służbę bożą, nie przyczynia się bynajmniej do podniesienia powagi rządu w oczach katolickiej ludności. Byłoby lepiej, gdyby ten przepis nie był nigdy wprowadzany w wykonanie, był on bowiem w *Kulturkampfie* jedną z najbardziej obosiecznych broni i więcej państwu zaszkodził niż kościołowi. Żaden katolik kapłana ukaranego w ten sposób nie uważa za winnego, ale za męczennika: czczą oni takich duchownych, których od udzielenia chorym ostatniej pociechy nie odstraszy kara więzienia, a oburzają się na państwo, które taką karę wymierza. Podobne środki prawne usuwać należy."

(Korespondencya w kwestyi irlandzkiej).

Pomiędzy członkiem parlamentu p. Broadhurst a Gladstonem nastąpiła w sprawie irlandzkiej wymiana korespondencyj, które ogłaszają dzienniki. List Broadhursta z dnia 7 stycznia r. b. brzmi:

„Sir! Polecono mi, ażebym pana zawiadomił o następującej rezolucyi, przyjętej jednogłośnie na dzisiejszem posiedzeniu komisyi parlamentarnej kongresu rękodzielniczych stowarzyszeń: Komisya wyraża niniejszem swoje uznanie dla zamiaru rządu Jej królewskiej Mości, który chce skierować usiłowania ku poprawie socyalnego położenia ludu irlandzkiego zapomocą reformy praw ziemiańskich tego kraju. Komisya wynurzając rządowi podziękowanie za przyrzeczenie rozwiązania kwestyi tak wielkiego znaczenia w drodze prawodawczej, wyraża równocześnie nadzieję, że w żadnym z podać się mających projektów i środków nie zostanie pominiętą sprawa własnosci włościańskiej, albowiem, według słusznego zapatrywania komisyi, niesprawiedliwość prawa obowiązującego przytępia poczucie interesu włościan dla roli, ziemi i kraju. Skutki tej niesprawiedliwości objawiły się już wyparciem z kraju rdzennej ludności rolniczej, i uszczupleniem sił produkcyjnych, w skutek czego zrobiono kraj zależnym od zagranicy we wszystkich najgłówniejszych przedmiotach konsumcyi. Komisya zatem ma nadzieję, iż rząd traktować będzie te zgubne stosunki w sposób wyczerpujący i liberalnie, ażeby uzyskać wdzięczność i zaufanie narodu."

Odpowiedź Gladstona na pismo powyższe opiewa:

„Downing Street, Whitehall ? stycznia 18?1. Szanowny Panie! Potwierdzam z wdzięcznością otrzymanie pańskiego pisma z dnia wczorajszego, i jestem wielce uradowany, uczucie zaś to podzielą zapewne i wszyscy moi koledzy, utrzymując wyraz zaufania od komisyi, której pan przewodniczysz, z powodu objawionego przez nas zamiaru wprowadzenia w drodze parlamentarnej zmian w prawach ziemiańskich Irlandyi. Byłoby zbytecz ym pospiechem i nieostrożnością podawać do publicznej wiadomości treść naszych projektów przed dniem, który naznaczony został do podania ich w całej osnowie parlamentowi, a dodać muszę, iż termin ten bynajmniej nie dowolnie odroczony został. W chwili bieżącej doradzać jedynie można, ażeby jak najnatarczywiej zwracano uwagę na ujemne strony obowiązującego prawa. Otóż pomiędzy niedostatkami prawa, zwróciłem także uwagę na przedmiot, który stanowi jedną z poważnych obaw komisyi znajdującej się pod pańskiem przewodnictwem. W punkcie specyalnym, poruszonym przez komisyę, zgadzają się zapatrywania nasze bezwarunkowo, jakoż mam nadzieję, że będziemy w stanie tak w tym, jak w wielu innych punktach tego ważnego przedmiotu zaprojektować skuteczne środki przeciw istniejącym niepomyślnym stosunkom."

(Stan rzeczy w Transvaalu).

Według sprawozdań z ostatnich dni, przesłanych *Times*'owi w całej p łudniowej Afryce, gdziekolwiek znajdują się osady holenderskie, rozlega się głośno hasło: „Granicą Boerów jest morze!" Dalej przytacza wzmiankowany dziennik kilka ważniejszych ustępów proklamacyi Boerów, które brzmią jak następuje: „§ 31. Ogłaszamy niniejszem wszystkim i każdemu z osobna, że w dniu 14 grudnia 1880 r. przywrócony został na nowo rząd republikański. Pan S. J P. Krüger mianowany został prezydentem i stanowić będzie wespół z panami M. W. Pretoriusem i P. Joubertem tryumwirat, który obowiązany jest do objęcia rządów w kraju Rada narodowa rozpoczęła na nowo swe posiedzenia. §. 37. Co do polityki względem krajowców, zdecydowany jest rząd uznać te zasadnicze postanowienia, które po naradach z resztą kolonij i państw Afryki południowej, uchwalone zostaną. §. 38. Rząd oświadcza gotowość przystąpienia do związku z koloniami i państwami Afryki południowej Nakoniec ogłaszamy i oznajmiamy każdemu, że od dnia dzisiejszego znajduje się kraj w stanie oblężenia i podlega prawom wojennym."

Pisma angielskie podają zarazem treść odezwy, wystosowanej w pierwszej chwili do angielskiego gubernatora Pretoryi, majora Clarka. Rząd załączając proklamacyę, wyrażał nadzieję, iż gubernator nie będzie stawiał przeszkód w wydrukowaniu tego dokumentu, podobnie jak i rząd republikański nie robił żadnych trudności Anglii, zawiadamiającej przed trzema laty o postanowionej aneksyi kraju Boerów. W dalszym ciągu odezwy oświadczają republikanie, iż naczelnicy rządu proklamowanego nie pragną rozlewu krwi, ale gdyby zostali zmuszeni do tego, to użyją broni, ażeby walczyć o utrzymanie w mocy traktatu zagwarantowanego przez królowę Anglii, a nadwerężonego i złamanego ostatecznie przez jej agentów. W końcu zwracają uwagę na ostatni paragraf proklamacyi, który oświadcza o postanowieniu republiki, kroczenia ręka w rękę z Anglią we wszystkich sprawach, mogących zapewnić pomyślność i postęp terytoryów Afryki południowej. Po zakomunikowaniu powyższych aktów, dopominali się Boerowie dwukrotnie w przeciągu jednej doby o odpowiedź.

Według *Daily Telegraph* rząd angielski ma się skłaniać do zaprowadzenia z Boerami jakiegoś *modus vivendi*. Gabinet londyński ma w tym celu przygotować pojednawczą odezwę do Boerów. Urzędowe doniesienia z Capetown sięgające po 10 stycznia, mówią, że w warowni Potchefstrom znajduje się załoga angielska w forcie oblężona przez dobrze uzbrojone wojsko Boerów. Anglicy bronią się jeszcze, ale Boerowie ustawili przeciw fortowi na pozycyi działo okrętowe w braku innego i utrzymują nieustanny ogień. Do Utrechtu wpadł oddział Boerów pod dowództwem Vilgeona i aresztował natychmiast Rudolfa, naczelnika kraju i miasta. Został on odstawiony pod eskortą do Heidelbergu. Kasę i wszystkie akta urzędowe zabrali Boerowie. Osadnicy angielscy i sam rząd Przylądk . wołają o spi szny ratunek, o posiłki ??skowe. Dodają, że naczelnik jednego plemienia Kafrów, nazwiskiem Stuserman połączył swoje siły zbrojne z Boerami. Prócz tego posiłki z państwa Oranii i z północy przybywają Holendrom nieustannie. Siła szeregów zbrojnych rządu republiki miała już urość do 12.000 żołnierzy. Mniemają powszechnie, że ludzie ci walczyć będą zajadle i rozpaczliwie

KRONIKA

= **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Łukawica górna w powiecie stryjskim zapomogi 100 zł. na wewnętrzne urządzenie cerkwi.

— **Obywatelstwo honorowe** nadała rada gminna miasta Radymna p. Eugeniuszowi Beneszkowi, c. k staroście, obywatelowi honorowemu miasta Mielca, członkowi wielu towarzystw i t. d., a to w uznaniu licznych jego zasług, położonych około dobra miasta i szkoły w Radymnie.

— **Na pogorzelców** w Krzywczycach złożyli w administracyi *Gazety Lwowskiej* p. E. G. 4 zł., pani Suchodolska 10 zł., razem 14 zł. Ogółem dotychczas 135 zł 50 ct

— **Na cele dobroczynne** urządzony został dnia 12 b. m. staraniem hr. Zofii z Szymanowskich Wallisowej i zawiązanego w tym celu komitetu bal w Rzeszowie połączony z wentą, który przy żywym udziale wszystkich stanów powiódł się nadzwyczaj świetnie, jak tego najlepiej dowodzi już sam rezultat finansowy; zebrano bowiem 900 zł, a czysty dochód, przeznaczony w części na wsparcie bursy studenckiej, przeważnie zaś dla pilnie uczącej się ubogiej młodzieży, wyniesie zapewne około 700 zł. Tak znaczny stosunkowo plon przedsięwzięcia zawdzięczyć należy także okoliczności, że najem sali balowej zaspokojony został przez hr. Wallisową, zaś przystrojenia i przyborów balowych dostarczył w wielkiej części skarb dóbr Słociny i Sokołowa.

— **Opieka nad ubogimi.** Komitet zarządzający tow. dla usunięcia żebractwa składać będzie dorocznie dokładny wykaz wkładek członków, oraz ofiar i darów na rzecz towarzystwa, niniejszem zaś potwierdza tylko odebranie ofiar niepokwitowanych, a mianowicie: z poczty Mościska, od niewymienionego ofiarodawcy W... nadeszło 22 zł. 50 ct., z poczty Lwów od niewymienionego 2 zł. — Komitet zwraca uwagę miejscowych ofiarodawców, że w drzwiach biura towarzystwa, ulica Ormiańska l. 18, znajduje się skarbonka przez cały dzień dostępna, a chcąc rzecz jeszcze ułatwić urządzi komitet z końcem b m. na najcelniejszych rogach ulic miasta odpowiednio sporządzone skarbonki, jak niemniej urządzi odpowiednie skarbonki we wszystkich hotelach. Towarzystwo rozsyła również po domach codziennie dwóch kursorów, Antoniego Wężowicza i Józefa Schajnera, którzy zostają pod kontrolą komitetu i upoważnieni są do zbierania i kwitowania kuponami wszelkich wkładek i ofiar na rzecz towarzystwa. Nakoniec składa komitet podziękowanie pp Adamowi Bratkowskiemu za ofiarowane towarzystwu dwa duże czajniki i duży samowar; Fr Popowiczowi i Janowi Schumanowi za ofiarowane towarzystwu garnki i garnuszki żelazne; Stanisławowi Wężowiczowi cukiernikowi za 11 strucli; towarzystwu ochotniczej straży pożarnej za ofiarowanie 18 używanych mundurków i 8 par pantalonów, jakoteż wszystkim szanownym bezimiennym dawcom, którzy używaną odzież dla ubogich nadesłać raczyli.

— **Na dochód ubogich chorych** zostających pod opieką tow. Dam dobroczynności, urządza wydział panien Ekonomek św. Wincentego à Paulo, w poniedziałek, w sali hotelu George'a koncert połączony z przedstawieniem amatorskiem, pod artystycznem kierownictwem p. W Wysockiego, a ze współudziałem panny A. Ziembickiej. Program koncertu składa się z następujących utworów: 1. Rheinbergera kwartet wokalny z towarzyszeniem instrumentów smyczkowych. 2. Arye z opery *Elisir d'amore*, odśpiewa panna A. Ziembicka. 3. Arya z opery *Faust*. 4. Grech'a serenadę odśpiewa p. Ziembicka. 5. K. Mikulego „Hora" z towarzyszeniem instrumentów smyczkowych i 6. Flotowa kwartet z opery *Marta*. Na zakończenie odegrana będzie przez amatorów komedya w 1 akcie *Filiżanka herbaty*. — Początek o godzinie 7 $^1/_2$ wieczorem. Biletów dostać można w księgarni Czaykowskiego i Seyfartha.

— **Koncert J. Wieniawskiego** odbędzie się w poniedziałek, w sali ratuszowej. Program koncertu: 1. Beethovena Sonata *Es-dur* (op. 31. Nr. 3). 2. *a*) Haydna Waryacye *F-moll* i *b*) Haendla Waryacye *E-dur*. 3. Chopina *a*) Balada *G-moll*: *b*) Etude op. 10 i *c*) Scherzo *Cis-moll*; 4. *a*) Bacha Fuga *E-moll*: *b*) Schuberta Impromptu *Es-dur*: *c*) Moniuszki Polonez *G dur* i *d*) Liszta Chant polonais (Chopina). 5. Wieniawskiego *a*) Polonaise op. 27 i *b*) Valse op. 30. 6. Verdi-Liszt'a Kwartet z opery „Rigoletto". — Początek koncertu o godzinie 7$^1/_2$ wieczorem. Biletów dostać można w księgarni Gubrynowicza i Schmidta.

* **Zapiski policyjne.** Włamano się do sklepu pod l. 15 przy ulicy Serbskiej i zabrano 24 chustek włóczkowych, 12 par szkarpetek białych, 12 par poszewek kolorowych i 6 par kalesonów. — Skradziono pani A. F. ze strychu pod l. ?0 przy ulicy Sieniawskiej 20 koszul białych: panu A. Sch z kuchni pod l 8 przy ulicy Kopernika skrzypce wartości 50 zł.: słudze Ch. B. z pomieszkania pod l 3 przy ulicy Słonecznej pierzynę i poduszkę; pani K B. z kieszeni płaszcza na placu Halickim skórkowy pugilares z kwotą 35 zł. a panu P. G. w kościele OO. Dominikanów nową czapkę bobrową. — Straż policyjna aresztowała: Katarzynę Seniszyn, przytrzymaną na kradzieży butów, a Samuela Bartischan przytrzymanego przy włamywaniu się do wystawy sklepowej. — Złożono w policyi znaleziony pugilares z 6 pierścionkami. — P. K. pod l. 6 przy ulicy Krasickich zgubił na ulicy Mickiewicza bakfonowy zegarek eraryalny.

† **Br. Fryderyk Kellner-Köllenstein**, generał broni i członek Izby panów, właściciel pułku pieszego nr. 41, umarł przedwczoraj w nocy w Wiedniu. Zmarły przyszedł na świat jako syn c. k. kapitana r. 1802 w Theresienstadt, a młodo wstąpiwszy do wojska, dzięki zdolnościom swym i osobistym przymiotom, awansował dość szybko W r. 1848 i 49 pełnił funkcyę referenta wojskowego w ministerstwie wojny a następnie odbył kampanię węgierską. W maju 1849, już generał-major, został drugim generalnym adjutantem cesarskim. W roku 1853 podczas zawikłań politycznych z Czarnogórą wysłany był w specyalnej misyi do Dalmacyi, a w rok później otrzymał godność tajnego radcy. W bitwie pod Solferino znajdował się przy boku Najj. Pana. W październiku 1859 mianowany został porucznikiem gwardyi przybocznej, a stan spoczynku przeszedł br. Kellner w roku 1867. W siedm lat później powołany został do Izby panów jako dożywotni jej członek.

— **Spis ludności.** Według sporządzonego już przybliżonego bilansu ogólnego, liczy Wiedeń we wszystkich swoich dzielnicach, oprócz t. z. *Vororte* 143.160 partyj a 707.?32 mieszkańców. Przyrost ludności w porównaniu ze stanem jej w roku 1869 wynosi 100.018 głów w 28.777 partyach. — Miasto Ołomuniec liczy oprócz wojska 1?.300 mieszkańców. W ciągu ostatniego dziesięciolecia zwiększyła się tam liczba ludności o 1000 mniej więcej głów.

— **Krwawy pojedynek** w Frankfurcie, o którym donieśliśmy przedwczoraj, sprawił wielkie wrażenie w całych Niemczech, zwłaszcza zaś w Berlinie, gdzie ofiara jego, br. Adolf Fröhlich, w szerokich kołach znany był i poważany, zresztą i spokrewniony z wielu pruskiemi rodzinami arystokratycznemi. Z opowiadań dzienników berlińskich wypływa, że po-

jedynek frankfurcki był katastrofą dramatu familijnego, który rozgrywał się już od dłuższego czasu. Br. Adolf Fröhlich, niegdyś porucznik dragonów gwardyi pruskiej, liczył lat 43. Przed czternastu laty poślubił pannę Lüttwitz, a z małżeństwa tego żyje trzynastoletnia córka. W lutym zeszłego roku rozeszło się to małżeństwo w drodze dobrowolnego układu z obu stron. Do skutku przyprowadził ten układ dawny przyjaciel Frölicha p. Frankenberg, ten sam, z któreg ręki poległ Fröhlich. Już w czternaście dni bowiem po rozejściu się małżeństwa Frankenberg zaręczył się z panią Fröhlich, a w październiku odbył się w Berlinie ich ślub. W układzie rozwodowym zastrzeżono wychowanie córki matce, ojcu zaś pozwolono tylko widywać ją trzy razy do roku po dwa tygodnie. Otóż mimo wyraźnego zastrzeżenia i usilnych próśb Fröhlicha nie pozwolono mu od roku ani razu widzieć się z córką, a gdy i pośrednictwo rady honorowej zakonu Joannitów okazało się bezskutecznem w tym względzie, br. Fröhlich posłał w październiku wyzwanie Frankenbergowi. Z różnych stron czyniono od kilku miesięcy najusilniejsze starania, ażeby pogodzić zwaśnionych i nie dopuścić do pojedynku, lecz na nic się to nie przydało. W dniu katastrofy pani Frankenberg z mężem i córeczką znajdowała się w hotelu w Frankfurcie i zaraz po odbytym pojedynku powróciła do Wiesbaden.

— **Roboty w tunelu** Arletańskim według doniesienia z St. Anton, raźnie postępują Przy pomocy machin dolny ganek pogłębiono na 340 metrów i mimo twardej skały, którą właśnie przebijać trzeba, postęp dzienny wynosi 2 metry. Górny ganek pogłębiony jest dotychczas tylko na 240 metrów. W ślad za wierceniem postępują roboty około zasklepienia ganków. Liczba zatrudnionych obecnie przy tej budowie robotników wynosi 200.

— **O znalezionym posągu** zwycięzkiej Ateny donosi jeden z korespondentów ateńskich: Pierwszy zapał już minął i nawet Grecy zaczynają się przekonywać, że znaleziony zabytek ich sztuki starożytnej nie ma takiej doniosłości, jak w pierwszej chwili tu sądzono. Już też rozczarowano się na punkcie rozgłoszonej tak szumnie całości znalezionej statuety, pokazało się bowiem że jest w kilku miejscach uszkodzona, a posążkowi bogini *Nike*, który Atena trzyma w prawej ręce, zupełnie braknie głowy. Municypalność ateńska wyznaczyła 500 franków nagrody za wynalezienie tego fragmentu, oczywiście nader ważnego dla całości dzieła. Znaleziony posąg z podstawką, 6 centimetrów grubą, ma wysokości wszystkiego 96 centimetrów Wykonany jest za to w przepysznym marmurze, prawie przejrzystym. U hełmu Ateny odłamana jest głowa spoczywającego na nim Sfinksa, oraz skrzydła gryfów po obu bokach. Odłamki te zostały jednak po większej części odszukane. Profil bogini jest bardzo piękny, lubo partye twarzy koło ust i nosa nie są wykończone. W osobliwszy sposób przestawiają się ślady malowań na posągu; na włosach spływających z pod hełmu. znajduje się żółta farba, brwi były brunatne z odcieniem czerwonawym, oczy niebieskie, który to kolor utrzymał się dobrze zwłaszcza na prawem oku. Na hełmie odznaczają się linie czerwone. Lewa ręka, przydługa nieco, sparta jest na twarzy, na której znajduje się wyobrażenie głowy Meduzy ze śladami czerwonej farby. Wąż ma łeb żółty, brzuch czerwono pomalowany Prawa ręka ułamana jest u łokcia, a kolumna, na której się opierała, wykonana bez stylu jakiegokolwiek, jest również złamana.

Z Izby sądowej.

(*Krzywoprzysięstwo*).

(*L*) Przed zwykłym trybunałem, pod przewodnictwem radcy, p. Uhlego, toczyła się przez dwa ostatnie dni rozprawa główna przeciw Janowi Wycherze, właścicielowi fabryki maszyn rolniczych we Lwowie, rodem z Firschamend, liczącemu lat 39, wyzn. ewang., oskarżonemu o zbrodnię oszustwa, popełnioną przez złożenie fałszywej przysięgi. Oskarżenie opiera się na następujących faktach: Dawid Franzos, dzierżawca dóbr Hłuboczek wielki, kupił u Wychery młocarnię za 5.980 zł. i na rachunek tej sumy zapłacił natychmiast 3.600 zł. resztującą zaś kwotę obowiązał się zapłacić w dwóch ratach, wskutek czego wystawił dwa weksle po 1400 złr z których pierwszy był płatny w 6 miesięcy licząc od dnia 30 lipca 1877 a drugi w 12 miesięcy. Obie strony zgodziły się jednak na to, że jeżeli Francos wykupi pierwszy weksel przed terminem, a mianowicie po upływie 5 miesięcy, drugi zaś weksel po upływie 7 miesięcy licząc od dnia wystawienia, naówczas opuści mu Wychera 6 procentowe odsetki i 4 procentowy dyskont kasowy, czyli innemi słowy że w takim razie zapłaci mu Franzos tylko dwa razy po 1344 zł. Termin zapłaty pierwszego wekslu przypadał w styczniu 1878. Franzos zgłosił się u Wychery jeszcze w grudniu 1877 i chciał wykupić ten weksel, oczywiście po odtrąceniu umówionych odsetek, ale Wychera a względnie jego urzędnicy, odpowiedzieli mu, że weksel jego jest w Anglii. Franzos złożył tedy sumę 1344 zł. u Altera Werfla we Lwowie, z poleceniem, ażeby wykupił weksel przed upływem terminu. Werfel posyłał i pisał do Wychery z zapytaniem ażali już nadszedł akcept wekslowy Franzosa z Anglii, a gdy na każde zapytanie otrzymywał odpowiedź przeczącą, odesłał sumę 1344 zł. Franzosowi do Hłuboczka wielkiego. Tymczasem Wychera żyrował ten weksel na rzecz Wilhelma Adama we Lwowie, który zaskarżył go i wyrobił nakaz zapłaty na podstawie którego Franzos musiał zapłacić całą sumę 1400 zł. wraz kosztami. Tak samo stało się z drugim wekslem, który był płatny d. 8 sierpnia 1878, ale powiedziano mu w kantorze Wychery, że ten weksel jest w Anglii.

Wywiązał się z tego proces cywilny, a mianowicie Franzos żądał zwrotu sumy 140 zł. i 239 zł. Wynik tego procesu uczynił lwowski sąd krajowy zawisłym od złożenia przysięgi przez Wycherę w następującej rocie: „Że, o ile wie i pamięta, nie jest prawdą, ażeby powód (Franzos) celem umorzenia swojego długu wekslowego, pochodzącege z weksla de dto. Lwów 30 lipca 1877, na kwotę 1400 zł., ofiarował pozwanemu (Wycherze) przed dniem 31 grudnia 1877 (a względnie przed dniem 28 lutego 1878) gotówką, sumę 1344 zł., której jednak pozwany nie chciał przyjąć za równoczesnem zwrotem wekslu powodowi.“ Jan Wychera złożył tę przysięgę dnia 2 lipca r. z., a dnia 3 tego miesiąca zaskarżył go Franzos o oszustwo przez krzywoprzysięztwo.

Tak w doniesieniu swojem, jako też następnie w ciągu śledztwa i przy rozprawie głównej zeznał Franzos pod przysięgą, że 22 albo 23 grudnia 1877 był u Wychery, chcąc wykupić weksel płatny w styczniu 1878, ale Wychera oświadczył mu, że weksel ten jest w Anglii; dnia 25 grudnia r. 1877 był znowu u Wychery ale i tym razem otrzymał taką samą odpowiedź. Złożył więc kwotę 1344 zł. u Werfla z poleceniem, aby przed terminem wykupił weksel u Wychery, ale dnia 9 stycznia r. 1878 zwrócił mu Werfel tę sumę z oznajmieniem, iż Wychera chce przyjąć tylko całą sumę 1400 zł, ponieważ weksel nie był wykupiony przed terminem. Fakta powyższe stwierdzili pod przysięgą prócz Franzosa: Asriel Reichmann, kasyer Franzosa, Alter Werfel, właściciel kantoru wekslowego, Ludwik Jaworski i Maks Korkes urzędnicy Wychery.

Oskarżony Wychera przeczy stanowczo, jakoby rozmawiał z Franzosem lub widział go wogóle dnia 22 grudnia 1877 r. i 28 lutego 1878. Franzos nie zgłaszał się do niego nigdy przed terminem zapłaty wekslów, ani też żaden z jego urzędników nie wspominał mu o tem, iż Franzos chciał wykupić weksel przed terminem. Przeciwnie, gdy lwowski sąd krajowy cywilny, wynik procesu uczynił zawisłym od złożenia przysięgi. pytał oskarżony swojego urzędnika Jaworskiego, czy Franzos zgłaszał się do wykupna wekslu przed terminem, na co, w obecności dra Pomianowskiego, odpowiedział mu Jaworski, że Franzos zgłaszał się wprawdzie, ale już po upływie terminu. Mógł więc oskarżony z czystem sumieniem złożyć przysięgę w powyższej rocie, tem bardziej, że ani sam Franzos, ani Jaworski nie twierdzą, ażeby dłużnik składał na stół gotówkę.

Swiadek Jaworski utrzymuje stanowczo, że mówił Wycherze, iż Franzos zgłaszał się do zapłaty przed terminem, chociaż co prawda, Franzos nie składał na stół gotówki.

Dr Pomianowski potwierdził szczegół dla oskarżonego ważny, że Jaworski powiedział, iż Franzos zgłaszał się do zapłaty już po upływie terminu.

Prokurator, p. Henzel, w jasnym wywodzie, zwracał uwagę trybunału, że w obecnym wypadku należy głównie mieć przed oczami rotę przysięgi złożonej przez Wycherę. Zaprzysiągł on, że Franzos nie był u niego ani w grudniu 1877 ani w lutym 1878, podczas gdy z zaprzysiężonych zeznań Franzosa, Jaworskiego, Reichmana Werfla i t. d. wypływa, że Franzos był u Wychery i chciał wykupić weksle przed terminem. Okoliczność, że Franzos nie kładł na stół gotówki, nie może być decydującą, bo z natury rzeczy wypływa, że skoro zgłosił się, ażeby wykupić weksel musiał mieć przy sobie potrzebną gotówkę, co wypływa zresztą z zeznań Reichmana.

Obrońca dr. Jackowski, poddał surowej krytyce zeznania świadków dowodowych a krytykę swoją opierał głównie na tej okoliczności, iż te zeznania były nieco odmiennej treści w ciągu śledztwa i dopiero przy rozprawie głównej zmieniły się stanowczo na niekorzyść obżałowanego. Tyczy się to mianowicie zeznań p. Jaworskiego, osłabionych znacznie przez zeznania dra Pomianowskiego. Dalszy swój wywód oparł dr. Jackowski na tej okoliczności, iż, jak stwierdzono, Franzos nie kładł na stół gotówki, mógł więc Wychera z czystem sumieniem zaprzysiądz, iż Franzos „nie ofiarował mu gotówki przed dniem 31 grudnia 1877 a względnie przed d. 28 lutego 1878“. W końcu podniósł obrońca tę okoliczność, iż Jaworski, przed samem złożeniem przysięgi, zapewnił Wycherę, iż Franzos zgłaszał się do zapłaty już po terminie w którym weksle miały być wykupione

Trybunał po krótkiej naradzie wydał wyrok uwalniający pana Wycherę od oskarżenia. W motywach podniósł trybunał, że w całej tej sprawie chodzi głównie o to, czy Wychera, składając przysięgę, miał przekonanie i świadomość, że Franzos ofiarował mu gotówkę przed terminem, w którym weksle były płatne. Z przebiegu rozprawy nie mógł trybunał nabrać przekonania, ażeby Wychera, składając przysięgę, miał taką świadomość. Zeznania bowiem Franzosa są zniesione odmiennemi zeznaniami Wychery, a zeznania Jaworskiego są osłabione zeznaniami dra Pomianowskiego, mógł tedy Wychera, składając dnia 2 lipca r. z przysięgę w znanej rocie, znajdować się w błędzie o jakim wspomina §. 2 ust. karn. Na każdy wypadek rzecz nie jest jasną i z tego powodu trybunał nie mógł wydać wyroku potępiającego Wycherę.

Pan prokurator zgłosił zażalenie nieważności.

GOSPODARSTWO I HANDEL

○ **Ruch na kolejach galicyjskich.** Ruch towarowy nie zmniejszył się w ubiegłym tygodniu (od 25 do grudnia do 1 stycznia.) Usposobienie w handlu niezmienne. Ceny zboża i produktów były w ubiegłym tygodniu następujące: płacono za 100 kilogramów pszenicy 9·70 zł. do 10·75 zł, żyta 9·20 zł. do 9·75 zł, jęczmienia 6·25 zł. do 7·50 zł, owsa 5·50 zł. do 6·50 zł, hreczki 6·50 zł. do 6·80 zł, kukurudzy 5·80 zł. do 7·25 zł, prosa 5·50 zł. do 5·75 zł, grochu kuchennego ·— zł. do 10·50 zł, grochu pastewnego 6·75 zł. do 7·50 zł, fasoli 9·— zł. do 11·50 zł, bobiku 7·— zł. do 8·— zł, wyki 5·— zł. do 6·— zł, koniczyny 20·— zł. do 54·— zł, tymotki 18·— zł. do 19·— zł, anyżu płaskiego 34·— zł. do 37 — zł, anyżu rossyjskiego 36 — zł. do 37·— zł, kminku 23·— zł. do 26·50 zł, rzepaku zimowego 11·25 zł. do 11·70 zł, rzepaku letniego 10·70 zł do 11 — zł, rzepiku zimowego 10·75 zł. do 11·25 zł, rzepiku letniego 10·50 zł do 11 — zł, lnianki 9·60 zł. do 10·40 zł, nasienia lnianego 11·50 zł. do 12·2 zł, nasienia konopnego 6·75 zł. do 7·— zł, chmielu 55·— zł do 60·— zł, za 10.000 litrostopni spirytusu gotowego płacono 28·75 zł do 29·10 zł. w. a. — Ruch towarowy na kolei Karola Ludwika wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym ogółem około 15,148.700 kilogramów i 5,472 sztuk bydła. Na tę cyfrę transportu składały się: zboża różnego rodzaju około 3,474.100, mąki i wyrobów mącznych około 520 100, nasion olejnych około 374.100, drzewa budulcowego i opałowego około 187 100, nafty i wosku ziemnego około 273.100, spirytusu około 160.100, jaj około 290.100 i węgli kamiennych około 948.100 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary, tudzież 332 sztuk wołów, 5.140 sztuk nierogacizny. — Ruch towarowy na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej wynosił w ubiegłym tygodniu ogółem 4,182.000 kilogramów i 4.236 sztuk bydła, z czego przypada na ruch ku Zachodowi 3.316.000 kilogramów, tudzież 324 sztuk wołów, 3.909 sztuk nierogacizny i 3 sztuk różnego bydła, zaś ku Wschodowi 866.000 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 1,214,000, mąki i wyrobów mącznych 130.000, spirytusu 10 000, produktów zwierzęcych 141.000, drzewa budulcowego, opałowego i desek 1,598.000, kamieni 236.000, węgli kamiennych 20.000 i wapna 2.000 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary i bydło.— Ruch towarowy na kolei Arcyksięcia Albrechta wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym i z dowiezionemi przez inne koleje towarami ogółem 1,467,905 kilogramów i 24 sztuk bydła Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 175.227, mąki i wyrobów mącznych 33.220, nasion olejnych 3.740, drzewa budulcowego i opałowego 511.500, nafty i wosku ziemnego 37.930, spirytusu 554, jaj 2.140, kamieni 186.570, skór 2 150, soli 101.175, orzechów 2.070 i zapałek 1 170 kilogramów. na resztę złożyły się różne towary, tudzież 24 sztuk wołów. — Ruch towarowy na I węgiersko-galicyjskiej kolei wynosił w miesiącu listopadzie 1880 ogółem 5,641.000 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 810.000. mąki i wyrobów mącznych 367.000, wiktuałów 109.000, towarów kolonialnych i manufaktów 197.000, mięsa 45.000, piwa i wina 206.000, owoców 106.000, olejów 38.000, nafty 39.000, wosku ziemnego 55 000, soli 335.000, tytoniu 40.000, drzewa budulcowego i opałowego 2,327.000, wapna i kamieni 20.000, lnu i przędziwa 39.000, skór 29.000. szkła 11.000, żelaza 275 000, mebli 10.000, embalaży 44.000. odpadków 60.000, spirytusu 89.000, różnych towarów 314.000, bydła rogatego 41 000, nierogacizny 31.000 i koni 4.000 kilogramów. — Ruch towarowy na kolei Dniestrzańskiej wynosił w miesiącu listopadzie 1880 ogółem 4,210.000 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 281.000, mąki i wyrobów mącznych 447.000, wiktuałów 59.000, towarów kolonialnych i manufaktów 179.000, mięsa 54.000, piwa i wina 251.000, owoców 11 000, olejów 93.000, nafty 374.000, wosku ziemnego 385.000, cerazyny 125.000, soli 499 000, tytoniu 30.000, drzewa budulcowego i opałowego 489.000, wapna i kamieni 17.000, lnu i przędziwa 4.000, skór 17.000, szkła 6.000, żelaza 161.000, mebli 5.000, embalaży 145.000, odpadków 58.000, spirytusu 73.000, kwasów 61.000, różnych towarów 294,000, bydła rogatego 65 000, nierogacizny 29.000 i koni 2.000 kilogramów.

(*m*) **Lwowskie Towarzystwo zaliczkowe** ogłasza zestawienie rachunków i bilans za r. 1880. Dowiadujemy się z tego zestawienia, że udziały 1.793 członków wynosiły z d. 31 z. m. 120.673 zł. (centy opuszczamy); wkładki na rachunek bieżący 376.432 zł.; obrót kasowy w pożyczkach wynosił w dziale przychodów 1,210.504 a w dziale rozchodów 1,258.516 zł. Odsetki przyniosły 23 374 zł. Fundusz rezerwowy wynosił z d. 31 z. m. 12.516 zł.; czysty zysk 14.603 zł. Ogółem wynosił w r. z. obrót kasowy 4,170.641 zł. Ta cyfra świadczy wymownie o znakomitym rozwoju instytucyi.

„Kotwica“ *(Der Anker)*. Towarzystwo ubezpieczeń na życie i renty w Wiedniu (Biuro jeneralnej reprezentacyi we Lwowie u pana Augusta Schellenberga ul. Hetmańska l. 12).

W miesiącu grudniu zeszłego roku wydano 794 polic z kapitałem 1,606.318 zł. a zatem od 1 stycznia 1880 roku wydano 6 626 polic na 11,452.859 zł.

W upłynionym miesiącu zebrano premij 141.978 zł., wkładek 172.206 zł.; w 12 miesięcznej operacyi. to jest od 1go stycznia 1880 roku zyskano premij i wkładek łącznie 2,887.353 zł. w. a.

W skutek wypadków śmierci wypłacono w roku 1880 727.734 zł., zaś od istnienia towarzystwa 9,826.125 zł.

Fundusz gwarancyjny 30,390.974 zł. 93 ct.

OSTATNIA POCZTA

Według depeszy z Budapesztu, rokowania ministra komunikacyj w sprawie peszteńsko-rumuńskiej kolei żelaznej, toczące się z reprezentantami Banku krajów koronnych i węgierskiego banku kolei żelaznych, nie doprowadziły dotychczas do zawarcia układu.

Rossyjski minister skarbu Abaza, na posiedzeniu Rady państwa w Petersburgu, odbytem we środę, przedłożył swój program uregulowania finansów rossyjskich. Nie taił on, że budżet na rok 1881 zamyka się niedoborem, ale przemawiał za wprowadzeniem reform, nie tyle w kierunku zmniejszenia wydatków jak przez zniesienie kredytów nadzwyczajnych i stopniowe umarzanie długu. Rada państwa uchwaliła program ministra. Jednocześnie wydany został ukaz stanowiący, że skarb ma spłacić bankowi 400 milionów, a resztę umarzać ratami po 50 milj. rsr. rocznie. Niedobór na rok 1881 wynosi według *Gołosu* 50 milionów, a na jego pokrycie nie będzie zaciągniętą żadna pożyczka. Budżet na r. 1881 wynosi ogółem 717,461.609 rubli sr.

O projektach Gladstona w kwestyi irlandzkiej donoszą, że pierwotnie miał on zamiar rozszerzyć tylko prawo z r. 1870, celem zabezpieczenia umiarkowanego czynszu dzierżawnego przez ustanowienie specyalnych sądów, obecnie jednak ma on się skłaniać do większego rozszerzenia swoich projektów, widząc, że, gdyby się upierał przy pierwotnym ich zakresie, w stronnictwie liberalnem nastąpiłoby rozdwojenie. W d. 13 b. m. Gladstone przyjmował deputacyę lojalnych Irlandczyków, która domagała się natarczywie od rządu radykalnej reformy stosunków agraryjnych. Twierdzą, że odpowiedź Gladstona zadowolić miała deputacyę.

W Dublinie, gdzie się toczy proces Parnella, obrońca jego rozpoczął w dniu 13 b. m. obronę. Publiczność ciśnie się bardzo tłumnie do sali sądowej.

W stronnictwie irlandzkiem parlamentu angielskiego nastąpiło rozdwojenie. Shaw i 15 innych deputowanych wystąpili z pod przewództwa Parnella i tworzyć będą nadal wolne stronnictwo pod nazwą „whigów irlandzkich“.

Z Dublina donoszą, że we środę tłum zbrojny w kosy przeszkadzał woźnemu sądowemu otoczonemu policyantami, który niósł z sobą nakaz egzekucyjny wydalenia dzierżawców, wejść do domu dzierżawcy lorda Granarda w hrabstwie Longford. Nazajutrz

to jest onegdaj woźny sądowy powrócił eskortowany przez 350 policyantów i szwadron dragonów. Tłum ludu zebrał się na nowo i zajął postawę groźną. Policyanci z dobytym bagnetem rozegnali zbiegowisko, a dragoni posuwali się naprzód. Woźny pod taką obroną wykonał dane sobie zlecenie.

W okolicy Limerick uzbrojona banda napadła i zrabowała wóz pocztowy.

Nowy zbiór dokumentów odnoszących się do spraw tureckich przedłożony został parlamentowi angielskiemu. Zawarte są w nim interesujące szczegóły tyczące się położenia półwyspu. Kolekcya rozpoczyna się notą, w której rząd turecki uskarża się na prześladowanie muzułmanów w Bułgaryi i depeszami angielskiego konsula w Sofii, dowodzącemi, że skargi te były uzasadnione. Konsul w Belgradzie przedstawia smutny obraz okrucieństw, jakich się dopuszczają muzułmanie względem chrześcian w północnej Albanii, czyli właściwie Macedonii. Depesza pułkownika Wilsona z d. 30 czerwca do p. Göschena wyraża się bardzo przychylnie o położeniu w Rumelii Wschodniej. Ważniejsze zbrodnie zdarzają się tam teraz bardzo rzadko a dobrobyt ludności polepsza się.

Fremdenblatt otrzymuje z Berlina następną wiadomość: Przed kilku dniami wysłany ztąd został umyślny kuryer z depeszami do sułtana, w których rząd niemiecki udziela rady, ażeby Turcya o ile możności jak najdłużej zajmowała wobec Grecyi stanowisko obronne, ażeby w ten sposób wszelką odpowiedzialność za naruszenie pokoju europejskiego zwalić było można na Grecyę.

Według *Pall Mall Gazette* poseł niemiecki w Rzymie zawiadomił rząd włoski, że Niemcy zgadzają się zupełnie z innemi mocarstwami co do akcyi, która ma być przedsięwziętą w sprawie greckiej. Wnosząc z tego doniesienia, należy przypuszczać, że wszystkie mocarstwa zgodziły się już na notę zbiorową do gabinetu greckiego. Do *Neue freie Presse* telegrafują z Paryża, że minister francuski Barthélemy St. Hilaire przesłał do rządu greckiego trzecią energiczną notę zalecającą pokojowe załatwienie sprawy greckiej. Według tegoż telegramu, Porta ma być skłonniejszą do przyjęcia propozycyi sądu rozjemczego, ale dotąd nie dała stanowczej odpowiedzi.

W kołach politycznych francuzkich uważają, że położenie militarne Grecyi byłoby bardzo krytyczne, gdyby usiłowania pojednawcze mocarstw spełzły bez skutku, pomimo, że siły wojenne greckie doprowadzone już zostały do 72.350 ludzi, nie licząc żandarmeryi.

Z Konstantynopola donoszą, że Ghazi Osman basza objął z dniem 12 b. m. kierownictwo w ministerstwie wojny, a Reufbasza został mianowany szefem gwardyi sułtańskiej.

Dzienniki angielskie zapisują także pogłoskę, która się rozeszła z Belgradu o ogłoszeniu się Ali baszy z Gusynia księciem Albanii, o gorączkowej czynności ligi albańskiej, i wzburzeniu. Tymczasem *Polit. Corresp.* zapewnia, że całe zajście w Skoplie na granicy macedońskiej redukuje się do małych rozmiarów i nie ma żadnego znaczenia, gdyż Ali basza z Gusynia posiada najwiecej 600 zwolenników. Plemię Gegów i cała ludność albańska zupełnie nie ma w tem udziału. Turcy zresztą wysłali z Mitrowicy trzy bataliony nizamów na miejsce zagrożone.

Uroczyste otwarcie skupczyny serbskiej odbędzie się dopiero w niedzielę lub poniedziałek.

Według wiadomości z Londynu, doniesienia z Chin są dość pokojowe, a mianowicie jest prawdopodobieństwo, że Chiny tym razem wypełnią umowę zawartą z Rossyą. Pomyślny ten zwrot dla pokojowego ruchu handlowego w Azyi wschodniej przypisywać także należy chętnemu pośrednictwu rządu angielskiego, który się starał o uchylenie zatargu rossyjsko chińskiego.

Z Londynu donoszą: Dnia 12 b. m. przyjmował sekretarz kolonij hr. Kimberley deputacyę członków stowarzyszenia pokoju, która prosiła o przywrócenie samodzielności republice Transvaalu. Kimberley zwróciwszy uwagę na trudne położenie, odpowiedział, iż nie może w tej mierze dawać przyrzeczeń, ale gdyby Boerowie sami zaniechali dalszego oporu, to możeby się udało zawrzeć jaki układ. Rząd nie pragnie bynajmniej toczyć wojny z Boerami i byłby szczęśliwy, gdyby mógł znaleźć drogę do pojednania.

Według doniesienia do *Times* z Durbanu, Boerowie obsadzić mieli Chrystanię.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 14 stycznia. Postanowionem zostało, że Najdost. Arcyksiążę Rudolf powróci d. 3 lub 4 lutego z Brukselli do Wiednia i po jednodniowym pobycie uda się w podróż na Wschód.

Wiedeń, 14 stycznia. *Polit. Corr.* donosi, że w układach o traktat handlowy austryacko-serbski, zapatrywania obustronnych delegatów blizkie już są bardzo zupełnego porozumienia i że spodziewać się należy szybkiego i pomyślnego rezultatu. Kilka jeszcze posiedzeń wystarczy do zupełnego ukończenia układów.

Berlin, 14 stycznia. Dep. Windhorst wniósł dzisiej w sejmie pruskim wniosek w przedmiocie bezkarnego udzielania sakramentów i odprawiania mszy.

Reichsanzeiger ogłasza nominacye do rady ekonomicznej pruskiej.

Petersburg, 14 stycznia. *Agence Russe* zaprzecza kategorycznie doniesieniu *Standarda*, jakoby Rossya umówiła się z Persyą w przedmiocie wspólnego działania przeciw Turcyi na przypadek wybuchu wojny grecko-tureckiej.

Wiedeń, 15 stycznia. *Wiener Zeitung* ogłasza najwyższe pismo odręczne Najj. Pana do hr. Taaffego, którem ministrowie sprawiedliwości Streit i handlu Kremer na własną prośbę w łasce uwolnieni zostają od urzędu. Namiestnik br. Pino mianowany ministrem handlu a minister Prażak obejmuje kierownictwo ministerstwa sprawiedliwości.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 14 stycznia 1881, godzina 2 m. 30. Losy kredytowe 179·—, Węg. akcye kredyt. 263·—, Akcye anglo-austr. 127·30, Akcye banku Union 118·30, Akcye kolei Karola Ludwika 283·50, Akcye kolei północnej 250·—, Akcye kolei południowej 103·75, Akcye kolei Alföld. 157·75, Akcye kolei Elżbiety 201·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 174·25, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 147·50, Wiedeńskie losy 115·80, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 86·40, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 98·50, Losy z roku 1864 157·25, Losy regulacyi Cissy 107·30, Losy tureckie 20.40, Węgierska renta 109·65, Akcye banku związkowego 130·50, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·23¾, Węgierskie losy 108·—, Mark. niemiecki —·—. Usposobienie słabe.

Wiedeń, 14 stycznia 1881, godzina 5 min. 45. Akcye kredytowe 284·50, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika 282·75, Południowa —·—, Renta papierowa 72·87, Galicyjskie listy zastawne 102·80, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 104·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor 9·38, Rubel papierowy —.—. Usposobienie —.

Wiedeń, 15 stycznia 1881, godzina 10 min. 47. Akcye kredytowe 284·80, Anglo-Austr. 127.25, Akcye banku Union 117·80, Kolej Karola Lud. 283·—, Południowa 103·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·37½, Rubel papierowy —·—, Usposobienie ciche.

Telegramy zbożowe z d. 14 stycznia. Wiedeń: Pszenica 11·75 do 12·15 zł., żyto 10·50 do 11.10 zł., okowita pr. 10.000 liter procent 33.— do 33·25 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 100 klgr. (na jesień) 11.70 do 11.75 zł., rzepak (sierpień — wrzes) 12·50 zł. Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 207·50, żyto —·—, spiritus loco 53.60, olej rzepakowy 53·60 Szczecin: Pszenica —, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 61·75, olej rzepakowy 71·75, spirytus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —,— spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min 32 po południu (pociąg mięszany)

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 10 wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min 36 po południu (pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 20 rano (pociąg osobowy): o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Do Krakowa: o godz. 10 min. 3 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 4 min. 39 po południu (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min 10 w południe (pociąg mięszany;) o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy (pociąg mięszany); o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny): o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min 45 rano.

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12 m 20 we Lwowie

---

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 14 stycznia 1881.

	płacą zł. (walutą austr.)	ct.	żądają zł. (walutą austr.)	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	282	75	285	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	172	75	176	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	297	50	301	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	255	—	258	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	98	50	99	50
„ „ „ 4 pr. w. a.	91	75	92	75
„ „ „ 5 pr. okresowe	98	50	99	50
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	25	103	25
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	98	25	—	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	101	50	103	50
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 złr.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	98	25	99	25
Olig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	101	—	102	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	100	50	102	—
5. Losy miasta Krakowa	19	—	21	—
„ „ Stanisławowa	24	—	26	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	49	5	59
Dukat cesarski	5	51	5	61
Napoleondor	9	33	9	43
Półimperyał	9	65	9	75
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	65
„ „ papierowy	1	22	1	24
100 marek niemieckich	57	75	58	70
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 11 stycznia 1881.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	72.85	73.—
luty-sierpień	72 90	73.05
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	73.95	74·05
kwiecień-październik	73.90	74 05
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	121.75	122.25
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	130.	130.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	135.—	135.25
„ „ 1864 po 100 zł.	172.—	172.50
„ „ 1864 po 50 zł.	169.50	170.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	27.—	28.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc	144.50	145.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	100.50	101.—
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	88.30	88.45
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	—.—
Bukowiny	97.—	98.—
Galicyi	98.50	99.—
Niższej Austryi	104.75	105.50
Siedmiogrodu	95.75	96.50
Węgier	97.25	97.75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	127.—	127.25
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	282.40	282.70
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	800.—	810.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	826.—	828.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	76.75	77.25
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	556.—	559.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	202.—	202.50
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2496.—	2501.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k	281.50	282.—
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	172.75	173.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	278.75	279.25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	102.25	102.75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	147.75	148.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	116.75	117.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	100.—	102.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	106.50	107.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	92.25	93.25
„ „ „ „ „ po 5 proct.	98.50	99.—
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	98.50	99.
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.80	103.10
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	104.—	104.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	102.55	102.75
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	99.—	100.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101.65	101.80
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	89.30	89.80
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	84.75	85.25
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	105.70	106.—
„ „ po 100 zł. w. a.	102.25	102.75
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	104.25	104.75
„ „ „ „ II emisyi	102.50	—.—
„ „ „ „ III. „	102.—	—.—
„ „ „ „ IV. „	101.—	—.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	92.—	92.25
z r. 1867	97.50	98.—
z r. 1868	91.75	92.—
z r. 1872	89.—	89.50
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr.	86.60	87.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	178.75	179.—
Clarego po 40 zł. m. k.	40.50	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. mk.	106.—	106.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	—.—
Losy miasta Krakowa	19.	20.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.—	40.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	37.40	37.80
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	18.50	19.—
Salma po 40 zł. m. k.	51.	51.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.25	49.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	25.—	25.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	126.50	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	33.—	33.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	38.—	38.50
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118.45	118.65
Paryż za 100 fr.	46.80	46.85

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.56.—	5.57.—
„ pełnej wagi	5.55.—	5.57.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.36.50	9.37.50
Rossyjski imperyał	9.66.—	9.68.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 14 stycznia 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	73	—
„ „ „ w srebrze	74	—
Renta w złocie	88	50
Losy pożyczki z roku 1860	130	75
Akcye banku austro-węgierskiego	820	—
„ „ kredytowego	285	40
Londyn	118	55
Srebro	—	—
Napoleondor	9	37½
Dukat cesarski men.	5	57
100 marek niemieckich	58	10

Przyjechali do Lwowa.

dnia 15 stycznia 1881.

Hotel Europejski.

Pp. Z. hr. Czosnowski z Wiednia. M. Ryszczewska z Rossyi. W. Krzyszkowski z Krakowa. G. Baruch z Podgórza. T. Smolnicki z Młynisk

Hotel Langa.

Pp. W. Podborski z Ukrainy J. Hannich z Wieduia. Z. Oppenheim z Wiednia. H. Robinsohn z Wiednia. L. Friedl z Wiednia. J. Brühl z Wiednia. H. Löfler z Hamburga.

Hotel George'a.

Pp. A. Cywiński z Płotycz. B. Komarnicki z Pobocza

Hotel Angielski.

Pp. Dr. K. Bardach ze Stanisławowa. Dr. F. Fruchtman ze Stryja. E. Czechowski z Guryhomory. Z. Krynicki z Krynicy. M. Łukasiewicz z Podwerbca. W. Soroczyński z Chliwczan.

Hotel Warszawski.

Pp. J. Żurowski z Tarnopola. S. Karzykiewicz z Podhajec. K. Kawecki z Drohobycza.

Hotel Kuhna.

Pp. J. Mazaraki z Reklińca. S Przesmycki z Halicza. Dr. J. Goldscheider z Bukaczowiec. M. Drohomirecki ze Starego sioła.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. S. hr. Tarnowski do Sniatynki. J br. Romaszkan do Horodenki. A. Bohlen do Królestwa. K. Kosielski do Brodów. M. Straszewski do Zycznowa. M. Urbański do Zagórza.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 15 stycznia 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 727.35mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 12.7°C. Psychrometr wilgotny — 13.1°C. Prężność pary 1.4mm. Wilgoć 84%. Zachmurzenie 8. Wiatr NW3. Ozon 9.

Temperatura powietrza — 10.2°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 754.65mm.

Dziennik Urzędowy.

(325 1—3) **Edykt.**

L 20100. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych wykazów tabularnych dla posiadłości w tabuli krajowej Lwowskiej zapisanych pod nazwami tabularnemi:

I. w okręgu sądu obwodowego w Tarnowie:

Rzędzin w gminie katastralnej Rzędzin;

Kłokowa w gminie katastralnej Kłokowa, okręgu sądu powiatowego miejsko del. w Tarnowie;

Korzeniów w gminie katastralnej Korzeniów;

Męciszów w gminie katastralnej Męciszów, okręgu sądu powiatowego w Dębicy;

Łopuchowa przyległość do dóbr Niedźwiada i Łopuchów Wojtostwo czyli Sołtystwo w gminie katastralnej Łopuchowa, okręgu sądu powiatowego w Ropczycach.

II. w okręgu sądu obwodowego w Rzeszowie:

Ostrówek w gminie katastralnej Ostrówek;

Koćmierzów w gminie katastralnej Koćmierzów,

Kajmów w gminie katastralnej Kajmów;

Zalesie, Dom 110 pag. 169 w gminie katastralnej Zalesie, okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu;

Podzwierzyniec przyległość do Łańcuta w gminie katastralnej Podzwierzyniec, okręgu sądu powiatowego w Łańcucie;

Połomyja i Połomyja Gadzjówka, w gminie katastralnej Połomia;

Żarnowa w gminie katastralnej Żarnowa;

Żyznów w gminie katastralnej Żyznów, okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie;

Trzebuska przyległość do Sokołowa, w gminie katastralnej Trzebuska, okręgu sądu powiatowego w Sokołowie;

Hermanowa dolna i Hermanowa górna w gminie katastralnej Hermanowa, okręgu sądu powiatowego w Tyczynie;

Nalepy, Smutki, Mostki, Sokole, Jazy et Deputaty, jedno wspólne ciało tabularne, przyległość do Bukowy w gminie katastralnej Mostki;

Golce w gminie katastralnej Golce;

Bukowina przyległość do Ulanowa w gminie katastralnej Bukowina;

Borki przyległość do Dąbrówki w gminie katastralnej Borki, okręgu sądu powiatowego w Ulanowie;

III, w okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu.

Wola Kroguleeka przyległość do Barcic w gminie katastralnej Wola Kroguleeka; Rogi w gminie katastralnej Rogi, okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu;

Ponice przyległość do Rabki w gminie katastralnej Ponice, okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu;

Kadcza przyległość do Starego Sącza w gminie katastralnej Kadcza, okręgu sądu powiatowego miejsko delegowanego w Nowym Sączu;

Bogoniowice przyległość do Ciężkowic w gminie katastralnej Bogoniowice, okręgu sądu powiatowego w Ciężkowicach;

położone, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowane za wykazy tabularne tychże posiadłości tabularnych poczynając od dnia 28 stycznia 1881 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w dotyczącym sądzie kolegialnym a mianowicie wymienione pod I w sądzie obwodowym w Tarnowie pod II w sądzie obwodowym w Rzeszowie pod III w sądzie obwodowym w Nowym Sączu, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości wykazami tabularnemi objętych jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl §. 3 ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 d. p. p. postępowanie celem ustalenia powyże wymienionych wykazów tabularnych.

Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub p[illegible] w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzedmiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu bierniego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowych wykazów tabularnych tamże wpisane nie zostały; aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kolegialnego a mianowicie co do wykazów tabularnych ad I do sądu obwodowego w Tarnowie, co do wykazów tabularnych ad II do sądu obwodowego w Rzeszowie, co do wykazów tabularnych ad III do sądu obwodowego w Nowym Sączu, najdalej do dnia 31 marca 1882, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej, pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi tabuli krajowej, w miejsce których nowe wykazy tabularne wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków 31 grudnia 1880.

(343 1—3) **Edykt.**

L. 4290. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia wierzytelności od Józefa Antończyka Wiktorowi Grünbaumowi w kwocie 30 złr. w. a. z pn. należącej się egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l. k. 164 w Woli-Batorskiej położonej ciała tabularnego niestanowiącej Józefa Antończyka własnej, w trzech terminach licytacyjnych mianowicie dnia 17 stycznia, 21 lutego i dnia 14 marca 1881, każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 650 złr.

Wadyum zaś 65 zł.

Akta z [illegible] opisania i oszacowania tej realności i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice 21 października 1880.

(354 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5202. C. k. sąd powiatowy w Bóbrce ogłasza, że w dniu 3 lutego, 3 marca, 7 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięwziętą zostanie w sądzie przymusowa licytacya realności pod l. 79 w Sokołowie położonej Anny i Marcina Cymachów własność stanowić mającej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bóbrce celem ściągnięcia 250 zł. z przyn.

Cena wywołania 465 zł.

Wadyum 46 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt opisania i ocenienia w sądzie wolno przeglądnąć.

Z c. k. sądu powiatowego.

W Bóbrce dnia 30 września 1880.

(353 1—3) **Obwieszczenie.**

L 5938. C. k. sąd powiatowy w Bóbrce ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Bóbrce w kwocie 300 zł. w. a. z przyn. odbędzie się w sądzie w dniu 10 lutego, 10 marca, i 21 kwietnia 1881, o godz. 10 rano licytacya realności pod l. k. 41/56 w Wołowem położonej jak wyk. hip. l. 44 i ½ wyk. hip. l. 43 księgi gruntowej gminy Wołowe dłużnika Marcina Matyaszów recte Węgrzyn własnej z tem, że na pierwszych dwóch terminach sprzedaną będzie ta realność za lub wyżej ceny szacunkowej, która się w kwocie 697 zł. stanowi, zaś na trzecim terminie i poniżej tej ceny.

Wadyum wynosi 70 zł.

Reszta warunków w registraturze.

W Bóbrce dnia 30 sierpnia 1880.

L. 3329. (350 1—3)

Ogłoszenie licytacyi.

W dniach 15 lutego, 11 marca, i 27 kwietnia 1881, każdym razem o 11 godz. przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie w biurze 2 [illegible] licytacya realności l. [illegible] 517 w Brodach Łukasza Machacza i innych własnej, celem ściągnięcia pretensyi funduszu indemnizacyjnego.

Wartość szacunkowa 360 zł. stanowi cenę wywołania.

Wadyum 10 %.

Bliższe warunki, akt ocenienia, i wyciąg hipoteczny można w sądzie przejrzeć.

W razie niesprzedania wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków termin na 27 kwietnia 1881 o godz. 4 po południu

O czem się wierzycieli hipotecznych, a to z życia i miejsca pobytu niewiadomych Wincentego Jezierskiego, Franciszka Laskiewicza i Gerwazego Kłaczkowskiego, lub którzyby po dniu 25 lutego 1880 prawo hipoteki nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna i późniejsze uchwały na czas nie mogły być doręczone, do rąk kuratora ad actum Dra Jana Kurysia w Brodach i tym edyktem zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Brody 30 lipca 1880.

(340 1—3) L. 8.

Konkurs

Celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich przy szkołach ludowych w okręgu rzeszowskim rozpisuje się niniejszem konkurs, a mianowicie:

I.

(w powiecie rzeszowskim)

a) na posadę nauczyciela kierującego przy szkole dwuklasowej w Czudczu z roczną płacą 350 złr. i wolnem pomieszkaniem;

b) na posadę nauczyciela starszego przy szkole trzyklasowej w Głogowie z roczną płacą 450 zł.

c) na posadę nauczyciela przy szkole jednoklasowej w Swilczy z płacą roczną 400 złr. i wolnem pomieszkaniem;

d) na posadę nauczyciela przy szkole jednoklasowej w Zaczerniu i Trzcianie z płacą roczną po 300 złr. i wolnem pomieszkaniem.

II.

(w powiecie łańcuckim)

e) na posadę nauczyciela przy szkole filialnej z językiem wykładowym niemieckim w Dornbachu z roczną płacą 206 zł. 44 ct. w. a. gotówką i użytkiem z 10 morgów i 996 kw. sąż. gruntu [illegible];

f) na posadę nauczyciela przy szkole jednoklasowej w Kraczkowicach, gdzie wymagana jest znajomość języka ruskiego i przy szkole w Sieniawie z roczną płacą po 300 złr. i wolnem pomieszkaniem.

Kandydaci i kandydatki ubiegający się o pomienione posady, mają wnieść podania swe wraz z dokumentami i wykazami służbowemi do c. k. rady szkolnej w Rzeszowie najpóźniej do 15 lutego 1881 za pośrednictwem swych władz przełożonych.

Z c. k. Rady szkolnej

w Rzeszowie dnia [illegible] stycznia 1881.

(366 1—3) **Edykt.**

L 57846. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszem, iż celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. galic. akc. banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 6475 zł. 68 ct. w. a. z 7 pr. od dnia 20 stycznia 1879 bieżącemi odsetkami i kosztami egzekucyjnymi obecnie w kwocie 21 zł. 81 ct. w. a. przyznanemi publiczną sprzedaż realności pod l. 269²/₄ we Lwowie położonej, wedle Dom 85 pag. 459 n. 13 haer., dłużników Józefa Czernik i Pauliny Czernik własnej, na rzecz c. k. uprzyw. galic. akc. banku hipotecznego we Lwowie, a to na dwóch terminach t. j. dnia 1 marca 1881 i dnia 30 marca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze 14, na których terminach realność powyższa tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość 25340 zł. w. a. przz udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny wywołania t. j. kwotę 2534 zł. 40 ct. w. a.

Wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze lub przy terminie.

O licytacyi tej uwiadamiamy strony i innych, a tych którzyby po dniu 16 grudnia 1880 jako dniu wydania wyciągu tabularnego prawo rzeczowe na realności sprzedać się mającej nabyli, lub którymby uchwała obecna z jakiegobądź powodu doręczoną być nie mogła do rąk ustanowionego równocześnie kuratora p. adwokata Dr. Gajewskiego z zastępstwem p. adwokata Dr Fel[illegible] i edyktem

Lwów dnia 31 grudnia 1880.

(355 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 6118. W dniach 17 lutego, 17 marca i 28 kwietnia 1881 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod liczbą konskrypcyjną 35 w Sokołówce położonej dłużników Antoniego i Tanki Szołaków własność stanowiącej w tutejszym c. k. sądzie powiatowym na rzecz Towarzystwa kasy zaliczkowej w Bóbrce na zaspokojenie sumy 110 złr. w. a. z przyn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim terminie także niżej tejże sprzodaną będzie.

Cena szacunkowa 302 zł.

Wadyum wynosi 10 prc

Reszta warunków w tutejszej registraturze

Z c. k. sądu powiatowego.

W Bóbrce dnia 30 września 1880.

L. 10316. (349 1—3)

Ogłoszenie licytacyi.

W Brodzkim Sądzie powiatowym odbędzie się 17 lutego, 10 marca i 19 kwietnia 1881 o 11 godzinie przed południem egzekucyjna licytacya realności pod l. tab. 480, 481 i 501 w Brodach położonej, do Salamona Rokach należącej, celem ściągnięcia na rzecz gminy miasta Brodów sumy 780 zł. z pn.

Cena szacunkowa oraz wywołania 6160 złr.

Wadyum 10 prc.

Dalsze warunki, akt ocenienia i wyciąg tabularny można w sądzie przejrzeć.

W razie niesprzedania wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków termin na 19go kwietnia 1881 o godzinie 4tej po południu.

O czem się wierzycieli, którzyby po dniu 8 sierpnia 1879 prawo zastawu uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna i późniejsze nie mogły być doręczone, do rąk kuratora ad actum tutejszego Dr. Jana Kurysia zawiadamia.

Brody 4 sierpnia 1880.

(360 1—3) **Edykt.**

L. 8087. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje do publicznej wiadomości, że małżonkowie Stanisław Swirad i Julianna z Janowskich Swiradowa z Nawsia z powodu marnotrawstwa na mocy przyzwolenia c. k. sądu obwodowego w Tarnowie, jako władzy nadkuratelarnej z dnia 9 październik 1880 l. 13963 pod kuratelę oddani zostają i że kuratorem ich ustanawia się Stanisława Jaworka z Nawsia.

Ropczyce dnia 10 listopada 1880.

(365) **Edykt.**

L. 57757. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że na podstawie dokonanego na terminie z dnia 13 grudnia 1880 przez wierzycieli masy rozbiorowej Antoniego i Wiktoryi Procałowiczów małżonków wybrano p. adwokata Dr. Dornbacha zarządcą tejże masy a p. adwokata Dr. Weissa jego zastępcą.

Lwów dnia 24 grudnia 1880.

(361) **Edykt.**

L. 8. Dnia 19 stycznia 1881 rozpoczęte zostaną dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Podwysocka.

Interesowani w zbadaniu stosunków posiadania mogą się zgłosić i przytoczyć wszystko, co służy dla wyjaśnienia lub ochrony ich praw.

C. k. komisya hipoteczna.

Sniatyn dnia 11 stycznia 1881.

(357) **Ogłoszenie.**

L. 7765. Dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Kryłoś z przyległością Podgrodzie, powiatu sądowego Halicz rozpoczną się dnia 28 stycznia 1881.

Interesowani zgłoszą się przed komisarzem hipotecznym na miejscu.

Halicz 12 stycznia 1881.

(351) **Obwieszczenie.**

L. 131. C. k. sąd powiatowy ogłasza, że komisya hipoteczna rozpocznie dochodzenia miejscowe dla założenia księgi gruntowych dla gminy Choderkowce w siedzibie sądu w Bóbrce, dnia 17 stycznia 1881 o godzinie 9tej przed południem.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Bobrka dnia 8 stycznia 1881.

(328 2—3) **Edykt.**

L. 17.809. Stanisławowski c. k. sąd powiatowy miej. deleg. celem doręczenia panom Erazmowi Remer właścicielowi dóbr ziemskich, Wacławowi Giżyckiemu również właścicielowi dóbr ziemskich i pani Leokadyi z Inesów Hodorowskiej właścielce dóbr ziemskich, obecnie z miejsca pobytu niewiadomym wniesionego przeciw nim, jakoteż Zygmuntowi Płockiemu, małoletnej Annie Płockiej, Konstancyi z Inesów Błażowskiej i Henrykowi Ines przez Maryę z Malinowskich Czerznorzyńską pozwu de praes 24 listopada 1880 l. 17.809 o zapłacenie kwoty 1998 zł. z potrąceniem kwoty 1196 zł. 76 ct. o zapłacenie kwot 4278 zł. i 1111 zł. 40 ct. z pn., tudzież celem zastępowania ich w tej sprawie, ustanawia tymże obecnie z miejsca pobytu niewiadomym pozwanym kuratora ad actum osobie p. adw. dra Rosenberga z substytucyą adw. dra Bardacha, a doręczając rzeczony pozew ustanowionemu kuratorowi, wyznacza do sumarycznej rozprawy termin na dzień 26 stycznia 1881 o godz. 9 rano i o tem nieobecnych dłużników przez niniejszy edykt zawiadamia.

Stanisławów, 28 listopada 1880.

(329 2—3) **Edykt.**

L. 6321. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Susie Weiharta przeciw leżącej masie Iwana Pilipów o 50 zł. z pn. przeprowadzoną będzie przymusowa sprzedaż realności pod l. 18 w Star. Bohorodczanach, ciała tabularnego niestanowiącej, dnia 14 stycznia, 18 lutego i 18 marca 1881 w tutejszym sądzie, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 130 zł.

Wadyum 13 zł.

Resztę warunków i akt zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Bohorodczany, dnia 3 listopada 1880.

(330 2—3) **Edykt.**

L. 6937. W c. k. sądzie powiatowym w Bohorodczanach przeprowadzona zostanie 21 stycznia, 25 lutego i 1 kwietnia 1881, każdym razem o 10 godzinie rano przymusowa sprzedaż realności l 213 w Bohorodczanach, Antoniego Danów własnej, na zaspokojenie wywalczonej przez Israela Szmerlera kwoty 150 zł. z pn.

Cena wywołania 310 zł.

Wadyum 31 zł.

Bliższe warunki i akt zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Bohorodczany, dnia 7 listopada 1880.

(331 2—3) **Edykt.**

L. 6107. Dnia 21 stycznia, 25 lutego i 1 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, przeprowadzoną zostanie w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l 332 w Bohorodczanach, ciała tabularnego niestanowiącej leżących mas spadkowych Godla i Rosy Goldsteinów własnej, celem zaspokojenia kwoty 235 zł. z pn. na rzecz Mojżesza Diamant.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Bliższe warunki licytacyjne, akt zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Bohorodczany, 24 października 1880.

(222 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 11.424. C. k. sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniach 7 marca, 11 kwietnia i 16 maja 1881, każdym razem począwszy od godziny 0 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 27 w Kamieniu położonej masy spadkowej Wawrzyńca Szausz własnej i ciała hipotecznego niestanowiącej z wyłączeniem atoli kawałka gruntu w przestrzeni około 4 morgi w granicach na zachód z wsią Kamień, na południe z gruntem Mateusza Smieszka, a na północ z resztą pomienionego gospodarstwa.

Zakład wynosi 80 zł, a warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko, dnia 31 grudnia 1880.

(121 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 11.425. C. k. sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniu 14 marca 1881, począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod l. c. 32 w Kamieniu położonej.

Zakład wynosi 60 zł. w. a.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko, dnia 31 grudnia 1880.

(339 2—3) **Edykt.**

L. 56.127. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że p. Mojżesz Safier przeciw Zofii Szymanowskiej i Bartłomiejowi Rozwadowskiemu pod dniem 14 grudnia 1880 l. 56.127 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego uchwałą z dnia 24 grudnia 1880 l. 56.127 termin do sumarycznej rozprawy na dzień 22 lutego 1881 wyznaczony został, ponieważ miejsce pobytu Bartłomieja Rozwadowskiego spółpozwanego nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy do zastępowania i na współpozwanego koszt i szkodę tutejszego adwokata dra Gajewskiego ze substytucyą adwokata dra Majewskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się współpozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24 grudnia 1880.

(323 2—3) **Edykt.**

L 5987. Celem zaspokojenia należytości Mojżesza Wilkenfelda w kwocie 49 zł. 50 kr. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 18 lutego, 18 marca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż realności l. 128 w Żołyni miasteczku położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Jana i Agnieszki Deców własnej.

Wadyum 19 zł.

Łańcut, 28 października 1880.

(286 2—3) **Edykt.**

L. 57655. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnym Alfredowi i Aleksandrze Oldze dw. im. hr. Borkowskim, że przeciw nim został dnia 11 grudnia 1880 l. 55191 na rzecz Amalii Lichtig wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 3000 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Alfreda i Aleksandry Olgi dw. im. hr. Borkowskich nie jest wiadome, tedy ustanowiono dla nich adwokata Dr. Dziubińskiego kuratorem, a tegoż zastępcą adwokata Dr. Siterskiego i wspomniony nakaz zapłaty zostaje ustanowionemu kuratorowi doręczony.

Wzywa się zatem Alfreda i Aleksandrę Olgę dw. im. hr. Borkowskich, aby mianowanemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej z zaniedbania wynikłe złe następstwa sami sobie przzpiszą.

Lwów 31 grudnia 1880.

(290 2—3) **Edykt.**

L. 57659. C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnym Alfredowi i Aleksandrze Oldze dw. im. hr. Borkowskim, że przeciw nim został dnia 11 grudnia 1880 l. 55188 na rzecz Amalii Lichtig wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 3000 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Alfreda i Aleksandry Olgi dw. im. hr. Borkowskich nie jest wiadome, tedy ustanowiono dla nich adwokata Dr. Dziubińskiego kuratorem, a tegoż zastępcą adwokata Dr. Siterskiego, i wspomniany nakaz zapłaty zostaje ustanowionemu kuratorowi doręczony.

Wzywa się zatem Alfreda i Aleksandrę Olgę dw im. hr. Borkowskich, aby mianowanemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej z zaniedbania wynikłe złe następstwa sami sobie przypiszą.

Lwów 31 grudnia 1880.

(291 2—3) **Edykt.**

L. 57660. C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnym Alfredowi i Aleksandrze Oldze dm. im. hr. Borkowskim, że przeciw nim został dnia 11 grudnia 1880 l. 55190 na rzecz Amalii Lichtig wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 3000 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Alfreda i Aleksandry Olgi dw. im. hr. Borkowskich nie jest wiadome, tedy ustanowiono dla nich adwokata Dr. Dziubińskiego kuratorem, a tegoż zastępcą adwokata Dr. Siterskiego, i wspomniany nakaz zapłaty zostaje ustanowionemu kuratorowi doręczony.

Wzywa się zatem Alfreda i Aleksandrę Olgę dw. im. hr. Borkowskich, aby mianowanemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielili lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej z zaniedbania wynikłe złe zastępstwa sami sobie przypiszą.

Lwów 31 grudnia 1880.

(336 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5656. C. k. sąd powiatowy Zbarażski wiadomo czyni, iż 10 lutego, 10 marca i 11 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tusądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności l. k. 32 w Kobyli, należącej do Jana Wajdy, ciała tabularnego niestanowiącej, celem ściągnięcia kwoty 472 zł. z pn, na rzecz Altera Auerbacha.

Cena szacunkowa wynosi 2390 zł.

Zakład 239 zł. w. a.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania, i resztę waruków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Zbaraż dnia 20 grudnia 1880.

(320 2—3) **Edykt.**

L. 6919, 8206. C. k. sąd powiatowy w Busku zawiadamia niniejszem niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców śp. Macieja i Jana Newelskich, jako to: Maryannę z Lachowskich Newelską, Katarzynę z Newelskich Grabowiecką, Antoninę z Newelskich Majerową, Karola Newelskiego, Józefa Newelskiego, Jana Newelskiego, Emilię Newelską i Teodozyę Matuszewską, że pod dniem 2 października 1880 do 6919 i 18 listopada 1880 do 8206 Mikołaj i Katarzyna Furbacka wnieśli do tutejszego sądu zarzuty przeciw wcieleniu p. b 224/2 i p. g. 1134/2 do posiadłości wykazem hip. nowej księgi gruntowej dla gminy Milatyn l. 147 objętej, wedle poz. 1 B. tegoż wykazu hip. śp. Macieja Newelskiego w 3/4 a Maryanny z Lachowskich Newelskiej w 1/4 części własnej, a względnie zgłosili prawo własności do powyższych parcel z prośbą o odpisanie takowych z rzeczonego wykazu hip., utworzenia dla nich osobnego ciała w nowym wykazie hip. i wpisanie w nim prawa własności na rzecz proszących, że do rozprawy w myśl §. 8 ustawy z 25 lipca 1871 l. 96 dz. p. p. termin w tutejszym sądzie na dzień 19 lutego 1881 o godzinie 9 przed południem wyznaczonym został, że dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców śp. Macieja i Jana Newelskich powyżej wymienionych Jana Warczewskiego, przełożonego gminy Milatyna nowego kuratorem ustanowiono, że im wolno na powyższym terminie osobiście, albo przez wykazać się mającego pełnomocnika się stawić, lub też ustanowionemu kuratorowi instrukcyi swej udzielić, i że w razie przeciwnym rozprawa z ustanowionym kuratorem ze skutkiem prawnym przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

W Busku dnia 18 listopada 1880.

(322 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 1494. W c. k. sądzie powiatowym w Jaśle odbędzie się dnia 18 lutego 1881 o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż gospodarstwa rustykalnego Nr. 7 w Przysiekach, na 3700 zł. oszacowanego niżej ceny, ale nie niżej 1000 zł.

Warunki w registraturze do przejrzenia.

Jasło 24 grudnia 1880.

(326 2—3) **Edykt.**

L. 13399. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie ogłasza, że na mocy uchwały z dnia dzisiejszego zarządzonem zostało wpisanie do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych firmy „Towarzystwo szewców w Dąbrowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“ które na podstawie statutu z dnia 13 stycznia 1880 powstało, ma siedzibę swoją w Dąbrowie, i którego celem jest prowadzenie handlu skór i wszelkich artykułów potrzebnych do wyrabiania obówia, oraz ułatwianie kredytu i wyrobu.

W imieniu tego Towarzystwa ma działać i występować Dyrekcya składająca się:

1.) Z Józefa Galonki majstra szewskiego z Dąbrowy jako Dyrektora.

2.) Z Józefa Malejowicza majstra szewskiego z Dąbrowy jako zastępcy dyrektora.

3.) Józefa Kleina kupca z Dąbrowy jako kontrolora.

3) Wincentego Ilińskiego majstra szewskiego z Dąbrowy jako zastępcy kontrolora.

5) Szymona Wajdowicza majstra szewskiego w Dąbrowy jako kasyera.

6.) Piotra Malinowskiego majstra szewskiego z Dąbrowy jako zastępcy kasyera mająca siedzibę swoją w Dąbrowy.

Czas istnienia tego stowarzyszenia jest nieograniczony.

Każdy członek Towarzystwa odpowiada za zobowiązania spółki całym swym majątkiem.

Wszelkie ogłoszenia i zawiadomienia w sprawach stowarzyszenia będą podpisywane przez dwóch członków dyrekcyi, publiczne ogłoszenia oznajmiane będą okólnikami i plakatami.

Dyrekcya podpisywać będzie firmę Towarzystwa w ten sposób że pod firmą Towarzystwa członkowie dyrekcyi podpiszą swoje nazwiska.

Podpis tedy tylko w obec osób trzecich obowiązywać będzie Towarzystwo jeżeli wszyscy trzej członkowie dyrekcyi podpiszą.

W Tarnowie dnia 18 listopada 1880.

(333 2—3) **Edykt.**

L. 3361. C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Dyrekcyi c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 320 zł. 28 ct. i 100 zł. w. a. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 14 lutego, 14 marca, i 25 kwietnia 1881, o godzinie 9 z rana przymusowa licytacya realności nietabularnej Piotra Siekanowicza własnej, pod l. kons. 232 subr. 81 i 157 w Nastasowie na pierwszych dwu terminach za cenę wywołania lub wyższą na trzecim zaś terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 1000 zł.

Wadyum 100 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacyi i protokół zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w t. s. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Mikulińce 2 września 1880.

(321 2—3) **Edykt.**

L. 2900. C. k. sąd w Glinianach podaje do powszechnej wiadomości, że celem przymusowego ściągnięcia sumy 131 zł. 2 ct. z przynależytościami ze strony Towarzystwa Zaliczkowego Przemyślańskiego przeciwko Wasylowi Rybakowi i współpozwanym wywalczonej, przymusowa sprzedaż gruntów, dłużników własnych w Jaktorowie do realności l. d. 5, 7, 72, i 89 należących, na 260 zł. oszacowanych, ciała hipotecznego nie stanowiących w kancelaryi tego sądu dnia 25 lutego. dnia 18 marca, i dnia 27 kwietnia 1881, o 10 godzinie przed południem przez publiczną licytacyę odbędzie się.

C. k. sąd powiatowy.

Gliniany 19 września 1880.

(317 3—3) **Edykt.**

L. 1294. Ces. kr. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs kupiecki na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 d. p. p. położony majątek Rubina Schlimper i tegoż małżonki Blimy Schlimper.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu radcy c. k. sądu krajowego Nikischowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana Adw. Dra Saula Waldmanna, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 25 stycznia 1881 godzinę 10 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 15 marca 1881 i podać ją na terminie na dzień 5 kwietnia 1881 godz. 10 przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysługa prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie Lwowskiej.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 11 stycznia 1881.

(178 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6930. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do publicznej wiadomości, że na dniu 18 lutego, 18 marca i 29 kwietnia 1881 odbędzie się tu w sądzie, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności gruntowej pod l. 66 w Futorach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a Piotra i Haśki Kosijow własnej, w sprawie i na rzecz Jakóba Herrberga pto 180 zł. pod następującemi warunkami:

a) Cenę wywołania stanowi kwota 940 zł., jako wartość tej realności,

b) Wadyum wynosi 94 zł. w. a.

c) Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tut. registraturze w godzinach urzędowych.

O czem chęć kupienia mających się zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Lubaczów, dnia 11 grudnia 1880.

(185 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 9876. Na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 91 zł. 52 ct. odbędzie się w tutejszym sądzie 18 lutego, 18 marca i 22 kwietnia 1881 licytacyjna sprzedaż realności dłużnika Michała Zaprzały własnej, pod l. 84/127 położonej.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny wywołania 250 zł.

Bliższe warunki, akt detaksacyi dostarczy registratura.

C. k. sąd powiatowy

Jarosław 30 października 1880.

(271 3—3) **Edykt.**

L. 7140. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że w sprawie egzekucyjnej Arona Rebhuna przeciw Chaimie Winter pto. 450 zł. w. a z pn. dnia 25 lutego, 29 marca i 29 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 527 w Grodzisku dolnem położonej na 440 złr. oszacowanej.

Zakład wynosi 44 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 31 października 1880.

(270 3—3) **Edykt.**

L. 10034. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że dnia 18 lutego 18 marca i 19 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod Nr. konsk. 36 w Gwizdowie położonej na 980 złr. oszacowanej, Walentego Kołcza własnej, na zaspokojenie wierzytelności Markusa Wanga w kwocie 240 zł.

Zakład wynosi 98 złr.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 30 listopada 1880.

(267 3—3) **Edykt.**

L. 2982. C. k. sąd powiatowy w Andrychowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Dr. Jana Markla przeciw Maryannie Ziębowej o 100 złr. z pn. zarządza sprzedaż realności pod l. k. 17 w Przybrodzu położonej l. wyk. hip. 63 objętej, własności Maryanny Ziębowej pod następującemi warunkami:

Przedaż realności odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Andrychowie na dwóch terminach w dniu 14 lutego, 14 marca 1881 o 9 z rana, na których realność za cenę szacunkową lub wyższą sprzedaną będzie.

Gdyby realność na tych terminach nawet za cenę szacunkową nie mogła być sprzedaną, wyznacza się termin do ułożenia warunków ułżywających na dzień 20 kwietnia 1881 o 9 z rana.

Cena szacunkowa a zarazem wywołania jest kwota 1220 złr.

Wadyum wynosi kwotę 122 złr.

Kuratorem niewiadomych i z miejsca pobytu nieznanych wierzycieli jest adw. Dr. Henryk Krobicki w Wadowicach.

Andrychów 30 czerwca 1880.

(139 3—3) **Edykt.**

L. 6657. C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Mykiety Luchów w kwocie 3 zł. 20 ct. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż półtora morga pola w Trembowli położonego ciała tabularnego nie stanowiącego Franciszka Kościelniaka własnego już uchwałą z dnia 10 stycznia 1880 l. 7603 dozwolona dnia 11 lutego 1881, na którym to terminie pole powyższe nawet niżej ceny szacunkowej sprzedane zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota 225 zł.

Wadyum wynosi 22 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Trembowla 20 listopada 1880.

(225 —3) **Ogłoszenie.**

L. 195. Niniejszem podaje do powszechnej wiadomości, iż z dniem 1 stycznia 1881 wpisuje się Dr. Józefa Steuermanna w listę adwokatów z siedzibą w Samborze.

Z Wydziału Izby adwokatów w Samborze dnia 19 grudnia 1880.

(179 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6985. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do publicznej wiadomości, że na dniu 18 lutego i na dniu 18 marca 1881 odbędzie się tu w sądzie każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 135 Sec. I w Lubaczowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a dłużnika Józefa Argasińskiego własnej w sprawie i na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Lubaczowie pto. 120 zł. w. a. z pn. pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi kwota 135 zł. w. a. jako wartość realności.

2. Wadyum wynosi 13 zł. 50 ct. w. a,

3. Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Na wypadek niesprzedania rzeczonej realności w tych terminach wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 29 kwietnia 1881 o godzinie 9 przed południem, poczem trzeci termin wyznaczony i należycie ogłoszony będzie.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze w godzinach urzędowych.

C. k. sąd powiatowy.

Lubaczów 10 grudnia 1880.

(177 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6614. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do publicznej wiadomości, że na dniu 18 lutego, 18 marca i 29 kwietnia 1881, odbędzie się tu w sądzie każdym razem o 10 godzinie przed południem przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności gruntowej pod l. 72 w Bałajach położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, a dłużnika Jana Michalczyszyna własnej, w sprawie i na rzecz Hersza Silbersteina pto. 136 zł. 56 ct. w. a. pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi kwota 303 zł. w. a. jako wartość tej realności.

2. Wadyum wynosi 30 zł. 30 ct. a.w.

3. Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za, lub wyżej ceny wywołania, na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze w godzinach urzędowych.

Z c. k. sądu powiatowego

Lubaczów dnia 8 grudnia 1880.

(184 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3401. C. k. sąd powiatowy w Grzymałowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 60 zł. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod nr. k. 139 w Ostapiu położonej, dłużnika Jana Smalucha własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Mojżesza Rosenzweiga dnia 9 lutego, 3 marca i 30 marca 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 520 zł lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 procent ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Grzymałów dnia 30 listopada 1880.

(262 3—3) **Edykt.**

L. 27.556. Uchwałą c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 9 listopada 1880 l. 16.221 uznany został Ołeksa Huk z Gajów wyżnych marnotrawcą. Kuratorem jego jest Pawło Huk.

C. k. sąd powiatowy.

Drohobycz, dn a 25 listopada 1880.

(298 3—3) **Konkurs.**

L. 26. Przy sądzie krajowym Krakowskim opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 300 zł. dodatkiem aktywalnym 75 zł. umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogącą posadę w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej, z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone wnieść należy w czterech tygodniach od dnia 15 stycznia 1881 do Prezydyum sądu krajowego Krakowskiego.

Prezydyum c. k. sądu kraj. wyższego

Kraków, 7 stycznia 1881.

(283 3—3) **Edykt.**

L. 56925. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszem w skutek podania Frydryka i Amalii Schwalbiców de praes. 19 grudnia 1880 do l. 56925 o polecenie niewiadomym z życia i miejsca pobytu Katarzynie Kietlinskiej, Domiceli Janickiej i możliwym spadkobiercom Heleny Lenczewskiej usprawiedliwienia prenotacyi sumy 1000 złp. w stanie biernym dóbr Znamirowice niżne, Znamirowice wyżne i Sędków uskutecznionej tychże niewiadomych z życia i miejsca pobytu, że zarazem dla tychże kuratora w osobie adw. dr. Romanowskiego z substytucyą adw. dr. Malego ustanowiono i temuż uchwałę doręczono z wezwaniem, do wykazania na terminie 31 stycznia 1881 o godzinie 11 rano iż prenotacya sumy 1000 złp. zostala usprawiedliwioną lub w toku usprawiedliwienia się znajduje, ina czej ekstabulacya tej prenotacyi nastąpi.

Lwów dnia 24 grudnia 1880.

(301 3—3) **Edykt.**

L. 3315. C k. sąd powiatowy w Husiatynie czyni wiadomo, że w sprawie Dawida Berbasza przeciw Józefowi Lewites pto 900 zł. odbędzie się publiczna sprzedaż jednej połowy realności dłużnika w Husiatynie pod l. 460 położonej w dniach 24 stycznia 1881, 21 lutego 1881 i 21 marca 1881, każdym razem o godzinie 8 przed południem. Przy pierwszych dwóch terminach połowa tej realności powyżej ceny szacunkowej, przy ostatnim także poniżej ceny szacunkowej zawsze najwięcej ofiarującemu pozbytą zostanie.

Cena wywołania 672 zł. w. a.

Zakład 67 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w t. s. registraturze.

Husiatyn, 2 listopada 1880.

(316 3—3) **Edykt.**

L. 2478. C. k. sąd powiatowy miej. del. S. II we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że celem zaspokojenia sumy 100 zł. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 195 w Grzybowicach położonej, wedle wykazu hip. l. 292 księgi gruntowej gminy katastralnej Grzybowice, dłużnika Mikołaja Chrypiaka własnej, na rzecz Jakóba Pasławskiego w trzech terminach a mianowicie: dnia 19 stycznia, dnia 24 lutego i dnia 21 marca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tut. sądzie w B. N. 3 pod następującemi warunkami:

1. Licytacya powyższej realności odbędzie się w trzech terminach, a mianowicie na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także i niżej ceny szacunkowej.

2. Jako cenę wywołania sprzedać się mającej realności ustanawia się wartość szacunkową takowej kwotę 820 zł. wynoszącą.

3. Każdy chęć kupienia mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum kwotę 82 w gotówce lub w książecze galicyj. kasy oszczędności.

4. Ekstrakt tabularny i akt oszacowania mogą chęć kupienia mający przejrzeć w t. s. registraturze.

O tem zawiadamia się Mikołaja Chrypiaka, Barucha Hermelina, Iwana Zelmana, c. k. prokuratoryę skarbu im. wys. skarbu, Jakóba Pasławskiego niemniej wszystkich tych wierzycieli, którzy po dniu wydania wyciągu tabularnego t. j. po dniu 8 września 1880 jakiekolwiek prawo zastawu na sprzedać się mającej realności uzyskali, lub którymby niniejsza uchwała dozwalająca licytacyę, albo nie w czas, albo wcale doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie adw. Dr. Standa z substyt. adwokata Dr. Goldberga ustanowionego i niniejszym edyktem.

Lwów dnia 30 września 1880.

(314 3—3) **Edykt.**

L. 10368. C. k. sąd powiatowy miejs. deleg. Sek. II we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 100 złr. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tut. w biurze 3 dnia 14 stycznia, 15 lutego i 15 marca 1881 zawsze o godzinie 10 rano na rzecz Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. k. 14 w Krzywczycach położonej, wedle wykazu hipotecznego l. 41 nowej księgi gruntowej gminy katastralnej Krzywczyce, dłużnika Szymona Wojnarowicza własnej z tem, że takowa na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 400 złr.

Wadyum 10 pr. czyli kwota 40 zł.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można w tut. sąd. registraturze przejrzeć lub odpisać.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych adw. Dr. Józef Smolka, zastępcą adw. Dra Stand

Lwów 16 sierpnia 1880.

(315 3—3) **Edykt.**

L. 12479. C. k. sąd powiat. m. d. dla okolic miasta Lwowa S. II. podaje do powszechnej wiadomości, iż na rzecz Hermana Koethe w celu zaspokojenia dłużnej sumy 400 zł. 6 prc. odsetkami od dnia 6 paździer-nika 1877 bieżącemi i kosztami sądowemi w kwotach 11 złr. 38 ct. 5 zł. 38 ct. 8 zł. 50 ct., 13 złr. 43 ct. i 8 zł. 27 ct., już przyznanymi jako też dalszemi kosztami w kwocie 8 złr. 52 ct. w. a. egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 48 w Jaryczowie nowym położonej, wedle wyk. hip. l. 248 poz. 1 włas. księgi gruntowej gminy katastralnej Jaryczów nowy na imię Jankla From zapisanej, w protokole zastawniczego opisania z dnia 4 sierpnia 1880 l. 10134 objętej w drodze licytacyi w dniu 19 stycznia 1881, dnia 21 lutego 1881 i dnia 21 marca 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tut. sądzie przedsięwziętą zostanie.

Cenę wywołania stanowi 300 złr. a chęć kupienia mający mają złożyć wadyum w kwocie 30 zł. w gotówce lub książeczkach gal. kasy oszczędności.

Bliższe warunki przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

Lwów 30 września 1880.

Doniesienia prywatne

(319 1—3) L. 14.572.

Obwieszczenie konkursu.

Celem obsadzenia posady podleśniczego w dobrach gminy król. stoł. m. Lwowa z płacą roczną 240 zł., ryczałtem na konie 60 zł. i z emolumentami — rozpisuje się konkurs z terminem do 30 stycznia 1881 r., z tą uwagą, iż posada ta nie jest stałą i nie nadaje prawa do emerytury, jednak za gorliwą i wydatną służbę przyznanem być może po czasie służby odpowiednie zaopatrzenie.

Kompetujący winni wnieść w powyższym terminie swe podania do Magistratu, zaopatrzone w dowody wieku, dotychczasowego zatrudnienia i praktyki, tudzież uzdolnienia, mianowicie wykazać się egzaminem dla technicznych pomocników i znajomością języków krajowych.

Z Magistratu król. stoł. miasta.

We Lwowie, dnia 15 grudnia 1800 r.

Pracownia sukien damskich.

Suknia zwykła . . . . **3 zł.**
Suknia strojna . . . . . **4 zł.**
Suknia jedwabna . . . . . **5 zł.**
Suknie tarlatanowe od **2 zł.** do **3 zł.**
Sukienki dziecinne od **1** do **2 zł.**

Przyjmuje się wszelkie zamówienia na prowincyę i wykonywa się wszystko w oznaczonym czasie podług najświeższych żurnali.

Aniela Dziadoszy
ulica **Skarbkowska l. 13** (lub od ulicy **Strzeleckiej l. 4.**)

(310 2-4)

Mleczarnia

pod godłem „krowiej główki„

nowo otworzona

w Rynku l. 28, obok handlu p. Nadwodzkiego,

poleca **wyborny nabiał,** sprowadzany z dóbr o godzinę drogi koleją oddalonych, zawsze świeży, jako to: **Masło najprzedniejsze, śmietankę, śmietanę, mleko słodkie i kwaśne, podśmietanie, maślankę, ser** itd. — Dla dogodności ogółu, sprzedaje się także na szklanki: **Kawa wiejska** 10 ct., **podśmiet.** 5 ct., **mleko** 3 ct. itd.

Doskonałe **mleko świeże** niezbierane od godziny 6tej rano i $4^1/_2$ po południu.

Chleb Grahama i inne pieczywo.

Abonament z dostawą do domu.

(8816 6—?)

W Stowarzyszeniu „Pracy Kobiet"

rozpoczął się znowu **nowy kurs sukien damskich** połączony **z ćwiczeniami praktycznemi.**

Prócz tego utrzymuje Stowarzyszenie w r. b. Szkołę szycia białego, cerowania, haftów, szycia na maszynie, wyrobu frędzli, koronek klockowych i robót maszynowo-pończoszkowych.

O warunkach przyjmowania uczennic dowiedzieć się można codziennie z wyjątkiem dni niedzielnych i świątecznych od g. 8 rano do 5tej wieczorem. — Biuro wywiadowcze poleca nauczycielki, bony i panny służące.

Stowarzyszenie przyjmuje zamówienia na bieliznę i roboty pończoszkowe wszelkiego rodzaju. (Ulica Teatralna l. 10).

Przewyborne przez „Sues" sprowadzane Herbaty chińskie

mianowicie:

		Cena za $^1/_2$ kilo
Nr. 1.	**Taszu.** żółtokwiatowa aromat.	zł. 4·40
Nr. 2.	**Juntojczan.** białokwiatowa arom.	zł. 3·60
Nr. 3.	**Nandzyn.** czarna aromatyczna	zł 3
Nr. 4.	**Sonchong,** mało narkot.	zł. 2·50
Nr. 5.	**Congo,** czarna familijna	zł. 1·80
Nr. 6.	**Wysiewki** z herbaty	zł. 1·20
Nr. 7	z najlepszych herbat	zł. 1·50

Kawa po tanich starych cenach, (2114 91—?)

najtaniej w handlu

St. Markiewicza

we Lwowie, w Rynku l. 42.

Konkurs.

W gminie starozakonnej w **Oświecimiu** obsadzoną zostanie na przeciąg trzechlecia, posada rabina — roczna płaca, płynąca z podatku domestykalnego, ustanowioną jest w sumie 600 złr. Ubiegający się o tę posadę, zechcą podania swe, zaopatrzone świadectwami

a) świadectwem uzdolnienia na urząd rabina, wystawione przez powszechnie znanego i poważanego rabina,
b) świadectwem ukończonych szkół publicznych,
c) metryką urodzenia i świadectwem dotychczasowego zachowania się, do dnia 10go lutego b. r. przesłać do rąk podpisanego przewodniczącego zboru.

Przewodniczący gminy wyznaniowej starozakonnej.

Oświecim 12 lutego 1881

(364 1—3) *Enoch Schmitz.*

(341 1—3) L. 2674.

Konkurs.

Zwierzchność gminna król. wolnego miasta Tarnopola, rozpisuje niniejszem konkurs na posadę Zarządcy dla tarnopolskiego szpitala powszechnego. Z posadą zarządcy szpitala połączoną jest płaca rocznie (500) pięćset złr. wolne mieszkanie składające się z dwóch pokoji i prawo używania kuchni szpitalnej wspólnie albo relutum za oba te emolumentu w kwocie (260) dwieście sześdziesiąt złr. opału lub relutum za ($4^1/_2$) cztery i pół sąga 4ro metrycznego drzewa twardego w naturze i potrzebnej nafty do oświetlenia. Zamianowany zarządca będzie obowiązany złożyć kaucyę w gotówce lub papierach publicznych na okazyciela opiewających w kwocie (500) pięćset złr., od której odsetki sam pobierać mieć będzie prawo. W szpitalu tarnopolskim żywienie chorych dzieje się we własnym zarządzie, zarządca szpitala jest przeto obowiązany dostarczone przez przedsiębiorcę artykuły żywności i inne potrzeby odbierać każdomiesięcznie na raz, a wydawać codziennie wedle karty potraw przez lekarza ordynującego wydanej. Kandydaci na tę posadę mają udowodnić fachowe uzdolnienienie do tej posady, a ten będzie miał pierwszeństwo, który podobny urząd piastował lub dotąd piastuje. Z posadą zarządcy szpitalu prawo emerytury nie jest połączone. Kompetenci mają podać przebieg życia swego i udowodnić, że nie przekroczyli wieku (40) czterdzieści lat tudzież, że władają językiem polskim-ruskim i niemieckim w mowie i piśmie. Podania winny być wniesione do końca lutego 1881 do tarnopolskiej Zwierzchności gminnej.

Tarnopol dnia 5 stycznia 1881.

Ces. król. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny we Lwowie

wydaje od dnia 1 stycznia 1881 począwszy

ASYGNATY KASOWE

3 procentowe, płatne w **30** dni po wypowiedzeniu,
4 " " **60** " " "

Wszystkie znajdujące się jeszcze w obiegu $4^1/_2$ procentowe Asygnaty kasowe z 60 dniowem wypowiedzeniem, będą oprocentowane **począwszy od dnia 1 Marca 1881** tylko po 4% z zatrzymaniem dotychczasowego terminu wypowiedzenia.

Lwów 1 stycznia 1881.

DYREKCYA.

(Przedruk nie będzie płacony) (67 4—?)

Cognac francuski wprost z Cognaku

bardzo stary, uznany jako kuracyjny

poleca

F. W. Królikowski

we Lwowie. (8078 8—?)

Uniform galowy

urzędnika politycznego VI do VIII rangi

z wszelkiemi przyborami, wszystko wyborowe i zupełnie nowe (używane tylko 1 raz z powodu przybycia Najjaśniejszego Pana) **jest do sprzedania.**

Wiadomość w Administracyi „Gazety Lwowskiej".

Biblioteka wyborowych powieści

wychodzi we LWOWIE (8033 3—6)

Nakładem Księgarni Polskiej

A. D. Bartoszewicza i M. Biernackiego.

Każde dzieło sprzedaje się osobno.

Bałucki M.	Byle wyżej! Powieść współczesna	zł. 1.50
	Za winy niepopełnione, 2 tomy w jednym	„ 3.—
Brzozowski Karol.	Deli Petko. Powieść osnuta na tle stosunków bułgarskich	„ 1.—
Daudet Alfons.	Ten Mały. Powieść z francuskiego	„ 1.50
—	Królowie na wygnaniu. Powieść w 2 tomach	„ 3.
Dzierzkowski i Sabowski.	Chrzest polski. Powieść w 3 tomach z czasów ostatniego powstania	„ 3.—
Farina Salvatore.	Ukryte skarby. Humorystyczna powieść z włoskiego	„ 1.50
Jeż T. T.	Opowiadanie Stasia. Humoreska	„ 1.
—	Z ciężkich dni. Powieść historyczna z czasów Jana Sobieskiego w 2ch tomach	„ 3.—
Kraszewski J. I.	Krwawe znamię. Powieść	.50
—	Zadora. Powieść z 18 wieku	„ 1.50
—	Żeliga. Powieść w 2 częściach	„ 2.40
Lam Jan.	Dziwne karyery. Powieść osnuta na tle stosunków lwowskich 2 tomy	3.—
Rogosz J.	Marzycie e. Powieść historyczna z 1. połowy bieżącego stulecia (rok 1846 w Galicyi 3 tomy	„ [illegible]
Sabowski Wł.	Pozory. Powieść z życia warszawskiego w 2 tomach	„ 2.—
Thackeray.	Targowisko próżności. Powieść w 2 tom. z angiels.	„ 3.—
Verne Juljusz.	Hector Servadac. Podróż po światach słonecznych. Powieść w 2 tomach	„ 3.—
—	Spadek 500.000.000. Powieść	„ 1.50
Wilkońska P.	Trucizna. Powiastka pośmiertna	„ 0.50
Zola Emil.	Kartka miłości. Powieść w 2 tomach	„ 3.—

Oprawa w płótno angielskie ze złoconemi nadpisami po 80 ct. za tom.

Nakładem tejże księgarni opuściły prasę:

Pamiętniki Powstańca z r. 1863 i 1864 „ 2.—

Singerstrasse Nr. 15 Zum golden. Reichsapfel.

J. PSERHOFER, Aptekarz we Wiedniu,

Pigułki krew przeczyszczające, dawniej zwane **pigułkami uniwersalnemi,** zasługują na ostatnią nazwę w pełnem tego słowa znaczeniu, albowiem istotnie nie ma słabości, w którychby te pigułki nie udowodniły w tysiącznych wypadkach swej cudownej skuteczności. W najuporczywszych wypadkach, gdzie wiele innych medykamentów nadaremnie używano, nastąpiło wskutek użycia tych pigułek w krótkim czasie zupełne uzdrowienie. **Pudełko z 15 pudełkami 21 ct., rulon z 6 pudełek 1 złr. 5 ct.** pocztą **1 złr. 10 ct. (Mniej jak rulon nie wysyła się).** Wysyłka za zaliczeniem lub za przekazem.

Weszła mnoga ilość listów, w których konsumenci tych pigułek za odzyskanie zdrowia po przebyciu różnorodnych i ciężkich chorób, wyrażają swe dzięki. Każdy, kto tylko raz tych pigułek spróbował, zaleca dalej ten środek. Przytaczamy niektóre z tych pism dziękczynnych.

Szanowny panie Pserhofer; Przysłane mi $3^1/_2$ rulony pańskich zbawiennych pigułek, nietylko pomogły na moje w pierwszym liście panu opisane cierpienia, lecz takowe zupełnie zwalczyły. Moja żona, która od wielu lat różnych używała kuracyj i zupełnie wychudła, wyzdrowiała zapomocą pańskich wybornych pigułek, i odzyskała wesołość i dobry humor. Dziękuję panu w imieniu całej mojej familii, życzę panu z całego serca itd. Za dołączonych 1 złr. przyszlij mi pan znowu pigułek, ażebym i innym cierpiącym mógł dać pomoc.

Gałacz 25 lutego 1879. **Rudolf Weidner.**

Wielmożny Panie! Szczęśliwym trafem dostałem pańskich pigułek krew przeczyszczających, które u mnie cudu zdziałały. Cierpiałem długie lata na bole w głowie i zawrót. Przyjaciółka dała mi 10 pigułek wybornych pańskich i tych 10 pigułek zupełnie mię uzdrowiły, to cud. Dziękując proszę o przysłanie rulonu pigułek.

Wielki Zsam 3 grudnia 1878. **Malwina Szabo.**

Wielmożny Panie! Nie posiadam słów, ażebym panu za wyborną skuteczność „pigułek krew przeczyszczających" mógł wypowiedzieć moje najżywsze podziękowanie, albowiem choroba, która mnie kilka lat trapiła, po użyciu tychże zniknęła i mam się obecnie zupełnie dobrze. Na żądanie innych cierpiących proszę ponownie o przysłanie mi znowu trzech rulonów

Z poważaniem

Altstadt, II września 1878. **J. Wagner.**

Rajsko dnia 22 listopada 1879.

Wielce szanowny Panie Pserhofer: Pisemnie od siebie i od wielu innych, którym pańskie „pigułki krew przeczyszczające" do wyzdrowienia się przyczyniły, mam zaszczyt wynurzyć panu największe podziękowanie. W wielu słabościach udowodniły pańskie pigułki cudowną skuteczność leczniczą tam, gdzie wiele innych środków nie pomogło. Przeciw krwiotokom u kobiet, nieregularnej menstruacyi, parciu moczu, draźnieniu żołądka i kurczom żołądkowym, zawrotom i wielu innym chorobom, pomogły te pigułki gruntownie. Z pełnem zaufaniem upraszam o przysłanie mi 12 rulonów.

Z poważaniem **E. Zwilling.**

Eseney 17 maja 1874.

Wielmożny Panie! Ponieważ pańskie „krew przeczyszczające pigułki" moją żonę cierpiącą przez długie lata na chroniczne bole w żołądku i reumatyzm w członkach, nietylko do zdrowia przyprowadziły, lecz nadały jej młodocianą siłę, nie mogąc oprzeć się naleganiom innych, cierpiących na podobne choroby, upraszam o ponowne przysłanie mi 2 rulonów tych cudownych pigułek za zaliczeniem.

Z poważaniem **Błażej Spistek.**

Amerykańska maść gośćcowa szybko i niezawodnie skutkująca, bezsprzecznie najlepszy środek przeciw wszelkim chorobom gośćcowym i reumatycznym, jako to: słabościom w grzbiecie pacierzowym, rwaniu w członkach, ischias, migrenie, nerwowemu bolu zębów, bolu głowy, strzykaniu w uszach itp. 1 zł. 20 ct.

Chińskie mydło toaletowe, *najdoskonalsze z pomiędzy mydeł, po użyciu tegoż, skóra staje się jak aksamit, i zatrzymuje bardzo przyjemny zapach. Jest bardzo wydatne i nie usycha.* Sztuka 70 centów.

Fiaker-Pulver, powszechnie znany środek domowy przeciw katarowi, chrypce, kaszlowi kurczowemu itp. Pudełko 35 ct.

Braci Lendtner, sławne plasterki od nagniotków w pudełkach po 12 sztuk 60 ct., 3 sztuki 18 ct. Najlepszy środek przeciw tym dokuczliwym cierpieniom i łatwy w użyciu.

Esencya życia (praskie kropie) przeciw zepsutemu żołądkowi, złemu trawieniu, bolom w spodnich częściach ciała wszelkiego rodzaju, wyborny środek domowy. Flakon 20 ct.

Tran z wątraby (Dorsch), przez W. Maagera, prawdziwy, starannie oczyszczony, wybornej jakości. Flakon 1 zł.

Mia Poko, czysto chiński środek (także Hopo zwany) przeciw nerwowym cierpieniom głowy, w twarzy, i cierpieniom zębów, migrenie i t. p. przez lekarzy aprobowany i zalecony. Kropla roztarta na czole lub w skroń a ból głowy ustępuje w kilku minutach. W trzech wielkościach po 80 ct., 1 złr. i 1 złr. [illegible]0 ct. Opakowanie 10 ct.)

Proszek przeciw poceniu się nóg. Proszek ten usuwa pot, a przeto i nieprzyjemny odor, konserwuje obuwie i jest zupełnie nieszkodliwy. Cena pudełka 50 ct.

Pate pectorale, przez George, od długich lat używane jako jeden z najlepszych i najprzyjemniejszych środków pomocnych przeciw zaflegmieniu, kaszlowi, chrypce katarowi, bolom w piersiach i płucach, uciążliwościom w krtani. Pudełko 50 ct.

Pomada tanochinowa przez J. Pserhofera, uznana od wielu lat jako najlepszy środek na porost włosów i używana przez lekarzy i innych. Pięknie ozdobiony słoik 2 złr.

Plaster uniwersalny przez profesora Steudel, na rany z uderzenia i ukłócia, brzydkim czerakom wszelkiego rodzaju, nawet zastarzałym, a ciągle odnawiającym się wrzodom, wrzodom gruczołowym, na dzikie mięso, zranione lub zapalone piersi, na odmrożone części, gościec w nogach i tym podobnym cierpieniom doświadczony środek. Słoik 50 c.

Uniwersalna sól przeczyszczająca, przez A. W. Bullrich, wyborny środek domowy przeciw wszelkim następstwom, pochodzącym ze zwichniętego trawienia to: przeciw bolu głowy, zawrotowi, kurczowi żołądka, zgadze, hemoroidom, zatwardzeniu i t. p. Pakiet 1 zł.

Wszystkie francuskie specyfika utrzymuję bądź na składzie, lub dostarczam takowych na żądanie rychło i tanio.

(7873 9—12)

Uwiadomienie.

Następujące homeopatyczne dzieła Dr. A. Kaczkowskiego są do nabycia *we Lwowie* w księgarniach pp. Gubrynowicza i Schmidta, Milikowskiego, Richtera i Wilda, w aptece pana Mikolascha i u wydawcy; *w Krakowie* w księgarni p. Friedleina i w aptece p. Stockmara; *w Warszawie* w księgarni pp. Gebethnera & Wolffa i Orgelbranda; *w Petersburgu* w centralnej homeopatycznej aptyce p. Fleminga..

1. Teoretyczna i praktyczna **„Nauka Homeopatyi“** dla lekarzy i światłej publiczności w 3 tomach, drugie wydanie, cena 8 zł. w. a.
2. **Poradnik dla matek** o zachowaniu się w stanie błogosławionym, o pielęgnowaniu niemowląt i o leczeniu chorób dzieci cena 1.50.
3. **Broszurka** o leczeniu cholery azyatyckiej, cena 25 cnt.
4. **Broszurka** o dyecie homeopatycznej c. 15 ct.
5. **Broszurka** o prezerwatywnych środkach przeciw zarazie bydlęcej, przeciw ospie owczej, przeciw wściekliźnie, cena 50 cnt.
6. **Broszurka** o stosownem użyciu łaźni parowej, cena 20 cnt.

(198 1–6)

NA KARNAWAŁ

najnowsze

Ordery kotylionowe

w największym wyborze

PERFUMERYE

francuskie i angielskie

Prawdziwą

WODĘ KOLOŃSKĄ

polecają

Seyfarth i Dydyński

Skład papieru, galanteryi i sztuk pięknych,

we LWOWIE, przy placu Maryackim. (97 3–4)

Hurtowny handel

WIN

Karola Wernera

Wina węgierskie, austryackie, francuskie, reńskie, mozelskie, malaga, madere

Koniak i Rozolisy

po najtańszych cenach tak na miarę jak i w butelkach.

(8346 29–?)

ŚWIAT POWIEŚCIOWY

Pismo tygodniowe belletrystyczne

kwartalnie na prowincyi tylko 2 zł.

Obecnie drukuje się: **Zdrajca** oryginalna powieść współczesna przez autora *Marzycieli*: **Na błędnej drodze** powieść francuska: prócz tego w każdym numerze Nowella:

Wszyscy nowi prenumeratorowie, którzy przystąpią do 20 stycznia r. 1881, otrzymają *dotąd wydanie numera gratis.*

Na żądanie numera okazowe *franco.*

Prenumeratę przyjmuje *W. Maniecki*, Lwów, ulica Grodzickich l. 4. (174 2–2)

Księgarnia F. H. RICHTERA

we Lwowie

poleca

Album dla Zagrzebia

wydane przez członków koła literackiego lwowskiego i zawierające 33 prac, pióra najznakomitszych pisarzy, w rzędzie których znajdują się powieści, poezye humoreski, opowiadania historyczne, rzeczy naukowe itp. Wydanie Albumu nadzwyczaj staranne kosztuje w miejscu **1 zł. 50 ct.**, z przesyłką rekomendowaną **1 zł. 65 ct.**, a cały dochód przeznaczony jest na rzecz dotkniętych trzęsieniem ziemi nieszczęśliwych naszych pobratymców. W nadziei, że publiczność polska poprze zacne usiłowania „Koła literackiego“ poleca owo Album

Księgarnia F. H. RICHTERA

we Lwowie.

(?20 2–3)

Czysty dwurządkowy jęczmień i czerwona pszenica

pod zasiew na wiosnę.

Zarząd dworu **Żydatyckiego** koło **Lwowa** ostat. poczta **Dubiany** poleca rolnikom najlepszy **jęczmień** do siania i dla browarów za mierną cenę również i **czerwoną pszenicę** dobrego ziarna

Tam można dostać także **nasienia buraków cukrowych,** odznaczających się wielkością, a dla swej słodkości dobrym są pokarmem dla krów, dla pomnożenia wydatku mleka.

Koniczyna czerwona i biała, czysta, stosowna na nasienie, jest również za mierną cenę do nabycia. (228 3–3)

Zarząd dworu Żydatycz.

Kalafiory

w dużych pięknych różach

od 40 cnt. do 60 cnt.

Kwiczoły, Kuropatwy, Minogi, Węgorze, Szampiony, Trufle, Groszek

w porze — poleca

Karol Klimowicz

wałowa 11. (279 2–6)

LEOPOLD WARCHAŁOWSKI

budowniczy z upoważnieniem władz rządu zaprzysięgły rzeczoznawca sądowy.

Wykonuje wszelkie roboty w zakres budownictwa wchodzące, przyjmuje prowadzenie robót tak w mieście Lwowie jako też i na prowincyi.

Zamówienia przyjmuje Plac Kapitulny l. 2ga I piętro. **Lwów.**

(167 8–30)

W miasteczku **Białej Cerkwi** (stacya drogi żelaznej Fastowskiej) w Guberni Kijowskiej w powiecie Wasylkowskim położonem, odbywać się będzie **w dniu 3/15 lutego 1881 r. o godzinie 11 z rana**

sprzedaż **koni** czystej krwi arabskiej

przez publiczną licytacyę

„in plus“ zaczynając od sumy szacunkowej — ze stad: Szamrajowieckiego, hrabiego Władysława W. Branickiego, Uzińskiego, hrabiego Konstantego Branickiego i właściciela ziemskiego Władysława Markowskiego, w ogóle **sztuk 50**, mianowicie: Ogierów stanownych, wierzchowych i zaprzęgowych 26, matek źrebnych 9, kobył zaprzęgowych wierzchowych i młodych 9, wałachów wierzchowych i zaprzęgowych 6, od 3—12 lat wieku, po większej części ciemnej maści.

Wszystkie konie można obejrzeć w Białocerkiewnej stajni hrabiego W. W. Branickiego od 1/13 lutego 1881 roku. (276 2–3)

I. Wystawa bydła tucznego

w Wiedniu

odbędzie się dnia 8, 9 i 10 kwietnia 1881 roku

w nowozbudowanych lokalnościach zwanych „Rinderhallen des Wiener Schlachtviehmarktes“ w St. Marx.

Rozdzielane będą premie pieniężne, medale i premie honorowe w ogólnej wartości **około 10.000 złr.** Programy i deklaracye otrzymać można we wszystkich towarzystwach gospodarczych i u podpisanego komitetu.

Ostatni termin do zgłoszenia **1 Marca 1881.**

Z komitetu dla I. wystawy bydła tucznego w Wiedniu

(8700 3–3) **I. Herrengasse 13.**

!Niezaprzeczenie!

najlepsze, najskuteczniejsze i najczyściejsze bonbony przeciw kaszlowi, zaflegmieniu i chrypce są

wiedeńskie cukierki od kaszlu

wyrabiane z lodowatego cukru, ślazu i słodkiego drzewka

Feliksa Ronspergera, we Wiedniu, IV bec., Hauptstrasse 29.

Pudełko kosztuje **10 ct.**, też same z dodatkiem świeżego soku ananasowego **20 ct.**

Składy dla Galicyi znajdują się:

we **Lwowie** u Braci Łazowskich apt., w **Krakowie** u p. A. Dylskiego aptek., w **Kołomyi** u p. J. Sidorowicza, w **Tarnowie** u p. J. Reida.

Z kilkuset listów zawierających podziękowania i uznania za skuteczność tego wyrobu przytacza się tutaj tylko jeden:

Wilno. **Do Pana Feliksa Ronspergera,** (7449 34–?)

Upoważniam Pana do publicznego ogłoszenia mego podziękowania za pańskie **Wiedeńskie cukierki od kaszlu**, które mię wybawiły od kilkuletniego kataru płucow[illegible] *Jenerał-Major książe Jan Giutout.*

Die „Neue Illustrirte Zeitung“

kostet incl. Zusendung per Post:

	Ganzj.	Halbj.	Viertelj.
Für Oesterreich-Ungarn	fl. 8	fl. 4	fl. 2
„ Deutschland von Wien versendet	M. 16	M. 8	M. 4
„ „ von Leipzig excl. Postzuschl.	M. 12	M. 6	M. 3
„ das übrige Europa	Fr. 20	Fr. 15	Fr. 7.50

Erscheint jed. Sonntag. Einzelne Numm. 20 kr. – 40 Pf.

Probe-Nummern werden auf Verlangen gratis und franco zugesendet.

„NEUE ILLUSTRIRTE ZEITUNG“

Neunter Jahrgang 1881.

Der neue Jahrgang, welcher vom 1. October [illegible] wurde eröffnet mit dem höchst spannenden Roman „Die Claudier“ von Dr. Ernst Eckstein, einem Werke von hohem literarischen [illegible], welches in der ganzen gebildeten Welt die größte Sensation hervorrief; maßgebende literarische Persönlichkeiten, welche „Die Claudier“ im Manuscript gelesen, erklären einstimmig diesen Roman für eine der hervorragendsten Erscheinungen auf dem Gebiete der deutschen und ausländischen Roman-Literatur im letzten Jahrzehnt.

Zu Jahrgang 1881 liefern wir unsern Abonnenten zwei prächtige Oelfarbendruck-Bilder, betitelt:

„Sorgenlos“ und „Träumerisch“,

nach den gleichnamigen Gemälden v. Em. Kayser in München, als Prämien, gegen Nachzahlung von nur à 1 fl. ö. W. per Blatt. Man abonnirt in allen Buchhandlungen und in der

Administration d. „Neuen Illustrirten Zeitung“
(L. C. Zamarski)
Wien, I., Renngasse Nr. 5.

(8131 4–6)

Podziękowanie!

Dziękując Szan. **P. T.** Publiczności za doznane dotąd względy, upraszam i nadal o takowe, zaręczając, że każdego z mych szan. odbiorców najzupełniej zadowolić potrafię.

Z głębokim szacunkiem

Izydor Wohl

Lwów, *Sykstuska 6*

wyłączny

SKŁAD HERBATY

rossyjskiej

konkurując przez najskrupulatniejszą rzetelność.

Cenniki gratis na żądanie. Zamówienia uskut. sumiennie, także za pobran pocztow. Opakowanie franco.

(761 11 12)

Wydawnictwa dzieł tanich

(na sposób Reclama Universalbibliothek)

wyszło dotychczas 27 tomików, mianowicie:

1. Sew. Goszczyński, Oda. — 2. Heine, Obrazy z podróży (Harz). — 3 Börne, Wybór szkiców. — 4. Goszczyński, Zamek Kaniowski. 5. Macaulay, Szkice (Milton). — 6. Musset, Karmazyna, dramat. — 7. Szekspir, Zimowa powieść, dramat. — 8. Heine, Norderney. — 9. Börne, Wybór szkiców. — 10. Chamisso, Piotr Szlemil. — 11. Heine, Dobosz Legrand. 12. Twain, Humoreski, tom I. — 13. Petöfi, Wybór poezyj. — 14. Heine, Listy z Berlina. 15. 16. Göthe, Cierpienia młodego Wertera. — 17. La Rochefaucauld. Maksymy. — 18. Musset Andrea del Sarto, dramat. — 19. Turgeniew, Pamiętniki myśliwca. — 20. 21 Heine, Księga pieśni. — 22. 23. Szekspir, Otello. — 24. Swietla, Powieści wiejskie. — 25. Twain, Humoreski, tom II. — 26. 27. Erckman-Chatrian, Pani Teresa.

Każdy tomik jest osobno do nabycia po cenie **20 ct.**, z wysyłką poczt. po **22 ct.**

Skład główny w księgarni

F. H. RICHTERA we Lwowie.

(281 1–3)

Cennik Herbaty

ZE SKŁADU

J. PADEWSKIEGO, Lwów, Rynek 13.

Za ½ klo.		za skrzynkę 1 funt.	Za ½ klo.	
CZARNA Nr. I.	zł. 1.40	W oryginalnych chińskich skrzynkach	CZARNA NINGCHOW	zł. 5.—
„ Nr. II.	„ 1.60		KWIATOWA MELANGE	„ 3.—
„ Nr. III.	„ 1.80		„ AROMATYCZNA	„ 4.
„ FAMILIJNA	„ 2.—		„ CESARSKA	„ 5.—
„ SANSINSKA	„ 3.—	SOUCHONG FERONIA I. zł. 3	WYSIEWKI Nr. I.	„ 1.50
„ ASSAM	„ 4.—	„ „ II. zł. 4	„ Nr. II.	„ 1.20

ZAMÓWIENIA Z PROWINCYI ZAŁATWIA ODWROTNĄ POCZTĄ NAJSTARANNIEJ.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papi